Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

BONAIRIAANSE Eilandsraad doet voorstel van 5 jaren-plan

Verbetering wegennet, verandering aan baai van Kralendijk, en vergroting aloe-produktie

Kralendijk. — De Eilandsraad van Bonaire heeft de Staten dezer dagen een afschrift van een brief aan de Minister President doen toekomen, waarin de suggestie wordt gedaan voor het eiland Bonaire een 5-jarenplan te ontwikkelen. Dit plan heeft ten doel de welvaart van het eiland op te voeren. Er wordt onder meer gedacht aan steun van Nederland en de F.O.A.

Het schrijven luidt als volgt:
Aan de Heer Minister-President
van de Nederlandse Antillen,
Willemstad, Curacao.
Excellentie,

De Eilandsraad van het Eilandgebied Bonaire veroorlooft zich hiermede het volgende onder de aandacht van Uwe Excellentie te brengen.

De begroting van dit eilandgebied vertoont ieder jaar een nadelig saldo van rond een miljoen gulden. De uitgaven van de gewone dienst vormen rond 80 procent van het totaal der uitgaven en de kapitaalsdienst rond 20 procent. De aard van de uitgaven van de kapitaalsdienst is zo, dat ze in het algemeen niet strekken tot verbetering van de economische positie van dit eilandgebied. Voor een grondige verbetering van deze positie zijn vele miljoenen nodig, bedragen, die het eilandgebied niet kan opbrengen, terwijl evenmin kan worden verwacht, dat het Land op een dergelijke wijze Bonaire zou kunnen steunen.

Toerisme

Wanneer gesproken wordt over verbetering van de economische positie van het eilandgebied wordt in de allereerste plaats gedacht aan het toenemende touristenverkeer naar het Caraibische gebied. Indien men van deze toenemende belangstelling werkelijk gebruik wil maken om er voordelen voor het eiland mede te verkrijgen, is het noodzakelijk dat het wegennet over het gehele eiland wordt verbeterd. Er dienen dan tientallen kilometers goede wegen te worden aangelegd, waarover de touristen zich kunnen doen vervoeren, zonder het gevaar te lopen onderweg in de modder of losse grond te blijven steken. Een voorlopige berekening geeft een weglengte aan van meer dan honderd kilometer. Alleen hiervoor zullen enige miljoenen nodig zijn.

Voor het aantrekken van het tourisme zullen de faciliteiten die men aan deze gasten kan aanbieden belangrijk verbeterd en uitgebreid dienen te worden. De baai voor Kralendijk is een van de schoonste van de omtrek. Om deze baai tot een goede exploitatie te brengen, om een veilige jachthaven te verkrijgen, zullen in grijpende veranderingen nodig zijn.

Verhoogde opbrengst

Behalve het tourisme kan de opbrengst van het land ten minste 100 procent omhoog worden gebracht. Als er goede wegen zullen zijn, waarmede men zonder veel vertraging alle plaatsen van het eiland kan bereiken, zal het gemakkelijker zijn gronden die thans niet veel of niets opleveren in exploitatie te nemen. De Eilandsraad denkt hierbij in de eerste plaats aan verbetering en vergroting van de aloë-productie, invoering van andere economisch verantwoorde gewassen. Hiernaast dient opnieuw bestudeerd te worden of het mogelijk is de zoutpannen tot exploitatie te brengen. De wetenschap en de techniek zijn in de laatste jaren met reuzen schreden vooruit gegaan, zo, dat het wellicht mogelijk is door gebruikmaking van moderne machines en met medewerking van technici uit het Pekelmeer meerdere producten te halen aan welke tot nu toe niet is gedacht omdat het kapitaal en de kennis ontbreekt. Tevens dient hierbij gedacht te worden aan de visserij, de veeteelt en verdere mogelijkheden die land en zee kunnen geven.

Zo zijn er nog andere aspecten die bekeken dienen te worden. Het zou het doel van deze brief voorbij streven thans reeds alle facetten en mogelijkheden op te noemen, zelfs indien dit mogelijk was.

De Eilandsraad van Bonaire, in zijn vergadering van 3 februari, heeft met algemene stemmen besloten deze brief tot Uwe Excellentie te richten, met het verzoek het daarheen te willen leiden, dat een diepgaand deskundig onderzoek naar de geschetste mogelijkheden wordt ingesteld.

Beroep op Nederland

Gedacht is hiervoor een beroep op Nederland te doen en de F.O.A. (eventueel ook de F.A.O.), in dier voege dat verzocht wordt deskundigen op velerlei gebied herwaarts te zenden om een plan op te stellen voor de ontwikkeling van Bonaire in bijv. 5 of 10 jaar. Het is bekend, dat Noord Amerika bijv. over uitstekende experts op touristengebied beschikt en zo dienen, volgens de mening van de Raad, zeer bekwame krachten te worden aangezocht om hier zelfstandig een onderzoek in te stellen met het genoemd edoel.

De Raad is er zich terdege van bewust, dat de uitvoering van dergelijke plannen vele miljoenen zullen vergen. Echter de Raad zou Uwe Excellentie in overweging willen geven et de Regering van Nederland contact te zoeken en te trachten te verkrijgen, dat Nederland in deze medehelpt ons eiland economisch sterker te maken. Waar de Nederlandse regering en de Staten-Generaal steeds bereid waren en zijn, landen die in nood verkeren of uit andere overwegingen hulp nodig hebben, bij te staan door financiële of technische hulp te verlenen komt het de Raad voor, dat men hulp aan een gebied dat deel uitmaakt van het Koninkrijk — een verbintenis die reeds 325 jaren bestaat — met enthousiasme zal verlenen, mits de plannen degelijk en uitvoerbaar blijken te zijn. Vooral ook omdat men weet dat de ontwikkeling uit eigen kracht niet mogelijk is.

De Raad beveelt het bovenstaande zeer in de aandacht van de Regering aan.

Receptie Gouverneur

Willemstad. — Gisteravond heeft de Gouverneur een receptie gehouden voor de Amerikaanse deelnemers aan het Zevende Latijns-Amerikaanse Medische Congres.

Ned.-Indonesische Conferentie te Geneve hervat

Genève. — De conferentie tussen Nederland en Indonesië, die enige tijd zoals bekend werd opgeschort, is weer hervat.

Nauwelijks een uur, nadat de Nederlandse ministers te Genève waren aangekomen, hadden mins. Luns en Anak Agung een afzonderlijk onderhoud, dat werd gekarakteriseerd als „langdurig en zeer openhartig". De delegatie-voorzitters besloten dat gisteravond om 20 uur de minister-leden van de delegaties in een informele vergadering bijeen zouden komen. Op de vraag, of deze avond-bijeenkomst betekent, dat tijdens het onderhoud tussen de heren Luns en Anak reeds voldoende opheldering was bereikt over de gebleken geschillen van opvatting, zei een Nederlandse woordvoerder: „Wij verkeren nog steeds in een stadium van opheldering".

Gistermiddag vergaderden de Nederlandse en Indonesische delegaties afzonderlijk.

Sticusa schenkt Cur. Museum mooi schilderij

Willemstad. — Naar dr Chris Engels ons hedenochtend mededeelde heeft de Sticusa een prachtig geschenk aan het Curaçaos Museum aangeboden. Het is een schilderwerk van de kortelings overleden schilderes Sharley Torop, voorstellende "Twee kleurlingen in Rotterdam, met gezicht op de Maas en de brug". Onnodig te vermelden dat dit geschenk bizonder gewaardeerd wordt en een belangrijke aanwinst voor het Museum betekent.

Baron Bentink op Curacao

Willemstad. — Gisteren is met het KLM-lijntoestel uit Caracas op Curaçao gearriveerd de Baron Bentink, Nederlandse Ambassadeur in Venezuela, tesamen met zijn vrouw de barones. Zij zullen op zaterdag a.s. met de K.L.M. verder reizen naar Bonaire.

Orkest „Swing Casino" naar Aruba

Willemstad. — Gedurende de carnavalsdagen respectievelijk 11, 12 en 13 februari a.s. zal Orkest "Swing Casino" onder leiding van L. M. Eustatia de dansmuziek verzorgen in de Watapana Club op Aruba.

Tevens zal het optreden van dit orkest te beluisteren zijn via Voz di Aruba van 9 p.m. — 2 a.m.

Ontevredenheid in Curacaose baseballwereld

Willemstad. - Naar wij vernemen heerst er in de baseball-wereld alhier een grote ontevredenheid onder vier van de topclubs, die geen genoegen nemen met het besluit van de Baseballbond om alles gelijk te stellen. Bedoelde clubs zijn Lucky Strike, Three Horses, Quesqueya en Chicago. Zij zullen hedenavond een vergadering beleggen om te bespreken of zij meedoen aan de kampioenschappen van de bond of dat zij hun eigen kampioenschap zullen verspelen op andere terreinen. Het zou te betreuren zijn, indien het laatste plaats vindt, want hierdoor wordt weer een zware slag toegebracht aan deze goed opkomende sport. Wanneer deze clubs niet meedoen, dan zal er niet veel aantrekkelijks zijn voor de toeschouwers, aangezien er dan alleen een wedstrijd tussen Sithoc en Bolivar als topklassewedstrijd overblijft. Mogelijk dat er nog een vergelijk kan komen tussen de Bond en de leiders van bovengenoemde ontevreden clubs.

— Het Sovjet-Russische Rode Kruis heeft 50.000 roebel geschonken voor de slachtoffers van de orkaan, die in sommige streken in het Noorden van Noorwegen ernstige schade heeft aangericht.

Het prachtige monument van de in Nederland woonachtig Italiaanse beeldhouwer Carasso, dat waarschijnlijk nog dit jaar aan het Waaigat tegenover de Theaterstraat zal verrijzen als een herinnering aan de gevallenen in de Tweede Wereldoorlog, wordt beheerst door de figuur van een vrouw, die zich op een vlucht meeuwen voortbeweegt en een meeuw de vrijheid geeft. Door deze symbolische voorstelling wil de kunstenaar uitbeelden, dat zij die in de oorlog hun leven lieten, dit hoogste goed gaven voor de vrijheid.

Barbados en Grenada kregen geen kledingstukken

Hulp Curacaose Rode Kruis door nalatigheid overbodig geworden

Orkaan comite Britse eilanden verzuimde goederen te verzenden

Willemstad. — Het indertijd opgerichte hulpcomité voor de Britse eilanden die werden getroffen door een orkaan, een maand of vier geleden, is dezer dagen ontbonden. De redaktie van dit blad ontving de volgende brief van de voorzitter van dit comité, de heer Mason met het verzoek dank te brengen aan allen die hebben bijgedragen om de ontredderde bewoners bewoners van de getroffen eilanden Barbados en Grenada te helpen;

„As chairman of the now liquidated Barbados-Grenada Hurricane Relief Committee, I desire to extend to you the thanks of the Committee for your generous co-operation in giving free publicity to our resent efforts in aid of the Hurricane victims in the two Islands."

„I would also like, again on behalf of the Committee, to express through the medium of your paper our deep appreciation of the response accorded our effort by the general public, adding a special word of thanks to the Government and people of Curaçao, Her Britannic Majesty's Consul, to the Management and Personnel of the N.V. C.P.I.M./C.S.M. to Messrs. KNSM to the local Banks and last but not least to the local Red Cross organisation for their extremely generous contribution of clothing."

„For the information of all those who contributed in any way to the succes of our effort a total amount of N.A. ƒ 11.584,66 was collected in Curacao. Of this amount N.A.ƒ 3.000,68 was collected on Government lists and N.A. ƒ 8.583,98 through the N.V. C.P.I.M./C.S.M.. Forty-five percent, or B.W.I. $ 4.483,96 has been sent through Her Britannic Majesty's Consul in Curacao to the Governor of Barbados, and 55% B.W.I. $ 5.480,48 to the Administrator of Grenada."

„There is no doubt that the people of the Hurricane stricken Islands will be deeply grateful for the help they have received from the Curacao public."

Wij tekenen hierbij aan dat de aangeboden kledingstukken van het Rode Kruis op Curaçao, bestaande uit 1000 broeken en 1000 jasjes, alsmede 250 paar schoenen welke tesamen wel een bedrag van fls. 4.500.— vertegenwoordigen, door het Relief Committee nooit werden afgehaald.

De heer Mason vertelde ons dat er indertijd geen transport v... deze goederen beschikbaar was (ge...nde al deze maanden?) maar dat met het eerstvolgende schip deze aanbieding van de Colonne Rode Kruis Korps Curaçao alsnog zal worden verzonden.

Naar onze mening echter is dit niet meer nodig daar wij er zeker van zijn dat de getroffen bewoners van de twee eilanden nu niet meer om kleding verlegen zitten. Deze zending had direkt na aanbieding verzonden moeten worden. Het lijkt ons niet aannemelijk dat er gedurende al die maanden geen scheepsruimte beschikbaar is geweest.

De kledingstukken komen dus, indien men ze nog gaat verzenden, als mosterd na de maaltijd. De leiding van het Rode Kruis op Curaçao is zeer gebelgd over de handelwijze van het Comité. En dan moet men weten dat het Rode Kruis deze aanbieding deed naar aanleiding van een verzoek om hulp, gedaan door de Britse Consul aan de Voorzitter van het Dagelijks Bestuur van het Rode Kruis op Curaçao, dr. Groenhof.

Dronken achter stuur

Willemstad. — Gisteren constateerde een patrouille van de straatdienst dat de ijscoventer genaamd O, dronken achter het stuur van zijn jeep zat. Bestuurder en voertuig werden beiden naar de wacht overgebracht alwaar de man ter ontnuchtering werd ingesloten.

Aanrijding

Willemstad. — Gisteren had op de Caracasbaaiweg ter hoogte van Bottelier een aanrijding plaats tussen een personenauto, bestuurd door een zekere mej. A., en een bestelauto, bestuur door de man R. De schade is gering.

De zuil van het Nationale monument te Amsterdam heeft zijn hoogste punt bereikt. In aanwezigheid van de Amsterdamse burgemeester d'Ailly wordt het bovenste afsluitstuk op zijn plaats gebracht.

In SURINAME worden garnalen weer in de rivier geworpen

Wij lezen in „de West":

Hedenmorgen namen wij een kijkje op de oude P.A.A. basis en zagen daar garnalen, welke aangevoerd werden van Braamspunt, een hoeveelheid, waar men ge enraad mee weet. Duizend kilogram werd van de vissers opgekocht, meer kon niet verwerkt noch opgeslagen worden. Ongeveer vijftig vrouwen zijn vannacht al begonnen om de garnalen te pellen, teneinde ze zo gauw mogelijk klaar te krijgen voor verscheping naar Amerika.

Ondertussen varen de vissers af en aan met nieuwe ladingen. Vierhonderd kilogram werd doorgestuurd naar de markt maar de rest, wat moet daarmede gebeuren?

Zowel de heer Lijding als de vissers zijn de wanhoop nabij, want er zit niets anders op dan de garnalen maar weer in de rivier te gooien.

Des te erger is het, als men bedenkt, dat de vangst van de garnalen een bron van welvaart kan vormen voor Suriname. Immers, kon de fabriek van de heer Schweig al draaien dan zou men elke hoeveelheid, hoe groot ook, kunnen opkopen met daarbij de zekerheid van afname in de Verenigde Staten. De vissers van Braamspunt en Coppenamepunt hadden een goed bestaan als ook de vrouwen, in deze dienst genomen zouden worden.

Men schijnt er echter de voorkeur aan te geven te blijven praten en bezwaren op te werpen tegen de vestiging van een garnalenfabriek alhier.

Naar onze mening zou men juist blij moeten zijn, dat er eindelijk iemand gekomen is, die zich interesseert voor de garnalenvisserij en bereid is er een aanzienlijk kapitaal in te steken.

Moet Suriname nu dan maar blijven wachten op een mogelijke andere gegadigde?

Zoals ons verteld werd, zal er een jaarlijkse omzet van zeker een miljoen gulden zijn, als de fabriek draait.

Dat geld moet nu in de rivier gesmeten worden en hoe de vissers moeten leven, dat schijnt er niet op aan te komen.

Juist nu is de heer Shepperd, hoofd van de zeevisserij in Brits Guyana, hier op bezoek omdat hem door de Caraibische Commissie werd aangeraden, naar Suriname te gaan ter oriëntatie op het gebied van de garnalen visserij. Men heeft in Georgetown nl. ook het voornemen een dergelijke garnalenfabriek op te zetten.

Naar de heer Lijding ons mededeelde, zijn kortgeleden ook twee Venezolanen gekomen, die zowel in Paramaribo als aan de Coppename een fabriek zouden willen opzetten voor het verwerken van de afval. Daar is dus ook nog geld voor te maken. De fabriek zal er echter eerst moeten zijn, voordat eventueel aan zoiets gedacht kan worden. De heren uit Venezuela komen binnenkort terug voor een bespreking met de minister van Landbouw, Veeteelt en Visserij.

Dit is echter toekomstmuziek, op het ogenblik staan wij voor het feit, dat een hoeveelheid van 19000 kg. garnalen de rivier in gaat en dat zijn dan alleen nog maar de garnalen van Braamspunt, die heden werden aangevoerd. Van de Coppenamepunt moeten zij nog binnenkomen. Zij kunnen echter beter blijven want hun wacht hetzelfde lot.

Verzachtende omstandigheden voor messensteker

Willemstad. - Hedenochtend stond voor het gerecht in Eerste Aanleg te recht een zekere J. A. A. wegens het feit, dat hij op 7 januari j.l. te Curacao M. A. M. opzettelijk lichamelijk letsel heeft toegebracht door deze met een mes te steken. Als gevolg hiervan moest M. in het ziekenhuis worden opgenomen.

De Officier van Justitie, mr Boom, eiste 1 jaar gevangenisstraf.

De verdediger van verdachte, de heer Rojer, voerde o.m. aan, dat de verdachte zich op de bewuste dag niet naar M. heeft begeven, doch omgekeerd is M. hem komen opzoeken. Hij voerde verzachtende omstandigheden aan.

De rechter nam aan, dat hier inderdaad van verzachtende omstandigheden gesproken kan worden en veroordeelde J. A. A. tot 5 maanden gevangenisstraf met aftrek van preventief.

— Het dagelijks bestuur van de PSV heeft reeds 2 maal een onderhoud gehad met de premier en de minister van Volksgezondheid over de zg. Hospitaalkwestie.

Surinaams nieuws

Paramaribo. - De Parbo Bier Brouwerij was 31 januari een maand op de markt met haar produkt. De brouwerij kan voorlopig niet voldoen aan de vraag. Ze werkt nog op twee-derde van haar capaciteit. Eind februari zal ze op volle toeren komen, dat is 1.500.000 liter per jaar. Er zijn 35 man in dienst.

— Na gedurende meer dan een jaar in de Westelijke staat Tachira proefboringen ondernomen te hebben, heeft de Compania Shell te Venezuela haar activiteiten in die staat voorlopig stop gezet.

De verkregen resultaten bleken onbevredigend te zijn. Bij de exploratie in de staat Tachira heeft de Shell ongeveer Bs. 20.000.000 verloren.

— De heer Busono Darusman arriveerde in Paramaribo ter opvolging van Sudarto Hadinoto als commissaris der republiek Indonesië. Hadinoto vertrekt de 12de via Nederland per ss Cottica naar Indonesië.

Op een afscheidsbijeenkomst spoorde Hadinoto de Indonesiërs aan zolang ze in Suriname zijn tot heil van het land te werken; overigens waren ze vrij te vertrekken wanneer ze dat wilden.

Het overlijden van Min. Donker

Lampe en Pos in herdenkingsvergaderingen van Kamers

Krans van de Ned. Antillen bij lijkbaar van overleden minister

's-Gravenhage. - De Tweede Kamer heeft gistermiddag in haar vergadering de overleden minister Donker herdacht. Op deze vergadering waren ook de gevolmachtigde ministers Pos en Lampe aanwezig. De Kamervoorzitter, mr. Kortenhorst, alsmede de minister-president hielden een herdenkingsrede. Dr. Drees memoreerde o.a., dat mr Donker een groot en vruchtbaar aandeel had aan het overleg met Suriname en de Antillen, dat leidde tot de totstandkoming van het Statuut. „Van de waardering daarvoor is in deze dagen van Suriname en de Antillen uit met warmte getuigd. In een telegram, waarin mr Donker terecht een grote zoon van Nederland wordt genoemd, wordt deelneming betuigd met dit grote verlies voor Nederland en het Koninkrijk in het algemeen".

Ook de Eerste Kamer herdacht mr. Donker, waarbij ook de heren Lampe en Pos aanwezig waren. Hier spraken voorzitter Jonkman en vice-minister-president en minister van binnenlandse zaken prof. Beel.

De heer Lampe zend een krans met de laatste groeten van de Nederlandse Antillen. Heden zullen de heren Lampe en Pos bij de crematie van het stoffelijk overschot van mr. Donker aanwezig zijn.

Namens H.M. de Koningin en Z.K.H. Prins Bernhard, legde majoor J. baron van Lynden, adjudant van de Koningin, gistermorgen in het Zuiderziekenhuis een krans bij de baar van mr. Donker.

De Koningin en de Prins zullen zich heden bij de crematie van de overledene doen vertegenwoordigen door de kamerheer der Koningin, mr. J. H. L. J. baron Sweerts de Landas Wyborgh.

Dienst Curacao-Aruba van K.L.M.

Willemstad. — In verband met het vervoer van 26 doktoren van het Medisch Congres op Curaçao zullen vandaag door de KLM enkele extra diensten van en naar Aruba worden uitgevoerd en enkele lijndiensten zullen op een andere tijd worden uitgevoerd.

Memorie van Antwoord Eilandbegroting Curacao

De bezoldiging van het bij het Eiland Curacao werkzame personeel

Percentages aftrek voor geneeskundige behandeling en verzorging niet bij alle takken van dienst hetzelfde

Willemstad. — In de Memorie van Antwoord n.a.v. het Verslag van de Afdeling over de Eilandsbegroting 1956 zegt het Bestuurscollege onder het hoofdstuk Personeel het volgende. De gedachtenwisseling in de Openbare Raadsvergadering op 6 april 1955 bij de behandeling van de ontwerp-begroting 1955, welke gedachtenwisseling heeft geleid tot de aanneming van en amendement tot verhoging van volgnummer 2762 met ƒ 40.000.— heeft het Bestuurscollege aanleiding gegeven in algemene zin na te gaan welk personeel vanwege de ongunstige tijden waarop het zijn arbeid moet verrichten, gevoegd bij de gevaren waaraan het bloot staat, in aanmerking dient te komen voor een speciale vergoeding.

Bij de beraadslagingen in de Raad werd gesproken over het dienstdoen ook 's avonds en op feestdagen en onder omstandigheden als regen, wind en weer.

Dit heeft geleid tot het besluit aan de werklieden en aan de arbeiders, die in *wachtploegstelsel* werkzaam zijn een toelage van 20% van hun loon toe te kennen, indien zij *gevaarlijk* werk verrichten; deze toelage geldt ook voor de ambtenaren die in gelijksoortige functies als deze werklieden en arbeiders werkzaam zijn. De bestaande tijdelijke toelage welke het hierbedoeld personeel geniet krachtens de voetnoten van de loon- en bezoldigingsschalen, blijven hierbij gehandhaafd.

Onder de werking van dit besluit vallen de volgende arbeiders en werklieden:
wachtman schipbrug, matroos, machinist schipbrug, stuurman-motorist, aankomend monteur, monteur kl. B., verdamperbediende stoker kl. B., verdamper-bediende-stoker kl. A., wachter (portier), motorist pompstation, opzichter-motorist pompstation, assistent-machinist Koel- en Vrieshuis, machinist Koel- en vrieshuis;
de volgende ambtenaren zijn in soortgelijke functies als deze werklieden en arbeiders werkzaam:
stuurman-motoristen en walbootslieden.

Inderdaad zijn de woorden gevaarlijk werk zeer rekbaar. Het Bestuurscollege meent evenwel, dat de genoemde categorieën billijkheidshalve voor de vergoeding in aanmerking komen.

De werklieden en arbeiders die niet in wachtploegstelsel werken, voldoen niet aan de eerste eis nl. het verrichten van arbeid op ongunstige tijden, zodat geen aanleiding bestond een onderzoek naar de aard hunner werkzaamheden in te stellen.

Intussen is er wel een onderzoek gaande naar de werkzaamheden van andere arbeidersploegen.

Inmiddels is ook de bezoldiging van de seinmeesters herzien (vide Afkondigingsblad nr. 35 van 1955.)

Het percentage der bezoldigingen en lonen dat voor kosten van geneeskundige behandeling en verzorging is ingetrokken, is bij de algemene dienst gesteld op één, bij de Watervoorzieningsdienst en de Dienst Openbare Werken eveneens op één voor de bezoldigingen, doch op twee en een half voor de lonen. Het percentage voor lonen is hoger, omdat ingevolge de geldende regelen de eilandsgeneeskundige zijn diensten wegens behandeling van werklieden en arbeiders aan het eilandgebied in rekening kan brengen. Voor de behandeling van ambtenaren die een bezoldiging genieten beneden f. 3.600.— indien gehuwd en f. 2.880.— indien ongehuwd worden evenwel door deze geneeskundige geen inkomsten naast zijn normale bezoldiging als eilandsgeneeskundige genoten. Ambtenaren die een bezoldiging genieten gelijk aan of hoger dan vorenvermelde bedragen hebben slechts voor een deel der ziektekoste aanspraak op vergoeding door het eilandgebied.

Waar derhalve met 1% kan worden volstaan bij takken van dienst met geen of zeer relatief gering aantal arbeiders en werklieden, is dit percentage niet toereikend bij takken van dienst, die met relatief grote aantallen arbeiders en werklieden werken.

Daarenboven worden bij de categorie der arbeiders en werklieden meer ziekten en ongevallen aangetroffen dan bij de ambtenaren in verband met de omstandigheden waaronder moet worden gewerkt. Het verzuim wegens ziekte is overigens noch bij de Watervoorzieningsdienst, noch bij de Dienst Openbare Werken meer dan normaal groot.

Bezoldiging der Afd. en Adj.-hoofden

Naar aanleiding van de door enige leden gemaakte opmerking over de bezoldigingen der afdelings- en adjunct-hoofden enz. zij opgemerkt, dat daarin niet op de juiste wijze rekening is gehouden met de omstandigheden waaronder de huidige bezoldigingsschaal van bedoelde functionarissen werd vastgesteld. Op het tijdstip waarop besloten moest worden welke bezoldigingsschaal voor de afdelingshoofden zou gelden, bestond het personeel waaruit deze functionarissen in de administratieve sector zouden worden gerecruteerd uit commiezen en een assistent-accountant, welke laatste functie eveneens in de commiezenschaal gerangschikt is. Deze ambtenaren dienen te worden bevorderd vanwege hun nieuwe functie, de verantwoordelijkheid en de eisen verbonden aan deze functies konden evenwel niet onmiddellijk worden beoordeeld.

Het is bovendien duidelijk dat eerst na verloop van enige tijd na de opzet het een en ander in zijn volle omvang zou gelden.

Ingevolge de bestaande bezoldigingsverhoudingen zou een normale bevordering voor dit personeel — dat in de commiezenschaal was ondergebracht — in het algemeen hebben betekend een bevordering tot hoofdcommies dan wel een bevordering tot de in de hoofdcommiezenschaal voorkomende betrekkingen van adjunct-accountant en ontvanger.

Voor het technisch personeel dat tot afdelingshoofd werd benoemd zou een bevordering onder de bestaande bezoldigingsverhoudingen hebben betekend een bevordering tot de in de hoofdcommiezenschaal opgenomen betrekking van hoofdtechnisch ambtenaar.

Onder het betreffende administratieve personeel kwamen ambtenaren voor met zeer geringe diensttijd vervuld in de commiezenschaal. Er waren hierbij nl. ambtenaren die in 1950, 1952 en 1953 benoemd waren tot commies. Een directe bevordering van deze ambtenaren met relatief geringe ervaring tot een functie voorkomende in de hoofdcommiezenschaal zou daarom vanwege de anciënniteit van laatstbedoelde ambtenaren en de directe grote vermeerdering in inkomsten niet in overeenstemming zijn geweest met het in het algemeen in de Nederlandse Antillen gevolgde gebruik. De opzet was bovendien nieuw en het was daarom ook ten aanzien van ambtenaren met een ruimere anciënniteit en ervaring te rechtvaardigen dat met een grote mate van voorzichtigheid te werk is gegaan bij het bepalen der vooruitgang in bezoldiging.

Om deze redenen is de keuze gevallen op een bezoldigingsschaal waarvan de lagere bedragen parallel lopen met de commiezenschaal en de hogere bedragen met de hoofdcommiezenschaal, doch die in wezen een transitoir karakter draagt. Het Bestuurscollege heeft dan ook een commissie ingesteld om van advies te dienen nopens wenselijk geachte wijzigingen in de bezoldigingen van voormelde functionarissen. De voorstellen van deze commissie hebben het Bestuurscollege intussen bereikt.

Als streefdatum voor de realisering van de toegezegde correcties op de bezoldigingen acht het Bestuurscollege de datum van 1 januari 1956 acceptabel.

Conclusies uit geruchten

Het Bestuurscollege trekt vanzelfsprekend geen krachten aan van elders indien plaatselijk geschikte te krijgen zijn. De gemaakte gevolgtrekkingen op het naar voren gebrachte gerucht, getuigen niet van een juist begrip voor de eisen, welke aan een goede secretaresse gesteld dienen te worden. Alleen een goed geroutineerde secretaresse zou onmiddellijk aan het doel kunnen beantwoorden, zoals het betrokken lid zich dit heeft gesteld. De krachten die aan deze eisen voldoen, zijn nu eenmaal niet gemakkelijk te krijgen, ook elders niet. Nu na de ondernomen pogingen, ook elders, tegen het *aangeboden* salaris geen geschikte kracht te vinden is, zal het betrokken lid een kracht, die reeds in dienst is voor deze functie trachten op te leiden.

Het Bestuurscollege betreurt het, dat dat men op geruchten de conclussies heeft getrokken als in het verslag weergegeven zonder eerst hieromtrent bij de betrokken instantie inlichtingen in te winnen.

Vertegenwoordiging Eilandgebied

Tot zijn spijt is het Bestuurscollege van mening dat bezwaarlijk kan worden voldaan aan de in het verslag neergelegde suggestie, dat een lijst zal worden opgemaakt van de ambtenaren "die het eilandgebied mede bij daartoe aangewezen officiële gelegenheden zulln vertegenwoordigen".

Bij officiële gelegenheden zullen uiteraard vaak leidinggevende ambtenaren worden uitgenodigd in verband met hun maatschappelijke positie en hun bekendheid met eilandelijke aangelegenheden, doch het komt het Bestuurscollege voor, dat het aanhouden van een vaste lijst niet doelmatig is. Niet alleen zal de ene officiële gelegenheid zich meer lenen voor uitnodiging van een ruime kring van personen dan de andere, maar daarenboven kan ook de aard van de gelegenheid bepalend zijn voor de keuze der uit te nodigen ambtenaren, in verband met de functie waarmede deze zijn belast.

De opbouw der eilandshuishouding

Het Bestuurscollege acht het praematuur thans op korte termijn uitspraak te doen omtrent de organisatorische opbouw van de eilandshuishouding in diensten, afdelingen, bureau's enz. alsmede omtrent de daarbij in rangorde aan te wijzen functies van belangrijk leidinggevend karakter.

Een dergelijk schema zou overigens nimmer als voor lange tijd bindend kunnen worden aanvaard, in verband met het dinamisch karakter van de overheidstaak. Daarenboven zal een overigens theoretisch juiste opzet in de practijk niet onmiddellijk verwezenlijkt kunnen worden, gezien de beschikbare krachten, gevestigde toestanden enz. In verband daarmede is het ook minder gewenst aan een dergelijk schema een enigermate officieel karakter te verbinden.

De in de gegeven omstandigheden meest doelmatige organisatie en functieverdeling zal zich in de practijk geleidelijk aan verder ontwikkelen.

Omtrent de inmiddels tot stand gekomen instelling van een Dienst voor Sociale Zaken moge het Bestuurscollege verwijzen naar het A.B. 1955 no. 43. De daarmede verband houdende wijzigingen van de concept-begroting zijn in de Nota van Wijzigingen opgenomen.

Invordering van belasting via werkgevers

Op de vraag van een der leden of het eilandgebied volledig gebruik maakt van de mogelijkheid tot invordering van belastingen via werkgevers moge worden medegedeeld, dat bij eilandsbesluit houdende algemene maatregelen d.d. 28 april 1954 (A.B. 1954 No. 21) 13 werkgevers worden verplicht tot inhouding van inkomstenbelasting verschuldigd door de werknemers die bij hen in dienst zijn. Dit besluit is nadien aangevuld met 18 werkgevers (P.B. 1954 No. 43) en later nog eens met 3 werkgevers (P.B. 1955 No. 23).

Telkenjare wordt nagegaan welke werkgevers doelmatig in dit inningssysteem kunnen worden ingeschakeld.

Haven: vrachtschepen 6 in, 4 uit; tankschepen 17 in, 9 uit; zeilschepen 2 in 6 uit; passagiers landend 15, vertrokken 4, doorgaand 259.

Hato: vliegtuigen 11 in, 15 uit; passagiers landend 83, vertrokken 133, doorgaand 97.

Willemstad. — Gisteren kwam een man, genaamd A., bemanningslid van een schip, melden dat hij door een hem onbekende persoon was aangehouden en dat deze hem zijn geld had afgenomen.

Wanneer men in België een straat moet openbreken, geschiedt dit volgens een nieuw systeem. De ouderwetse gewoonte om steen voor steen uit te peuteren, behoort sinds korte tijd tot het verleden. Op bovenstaande foto zien wij vier arbeiders, die de straat met een kolossale machine „omploegen".

Auto-show hedenavond in het Rifstadion

Willemstad. - Hedenavond zal er weer een autoshow in het Rifstadion worden gehouden, waarvan de leiding in handen van de heer Ortisi is. Evenals de vorige maal worden originele stuntjes gedemonstreerd. Het aanvangsuur is bepaald op 20.00 uur, terwijl de entreeprijzen zeer laag zijn gehouden om het publiek in de gelegenheid te stellen ook deze show te kunnen zien.

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK PAG. 5

TE KOOP
nieuwe Mosler Safe
Te bevragen
„EL DORADO"
Kerkstraat 25
Tel. 12302

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Het bezoek van de Parlementaire delegaties aan Bonaire

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

Beleefd verzoeken wij U een ruimte in Uw veel gelezen blad om het volgende te plaatsen, teneinde een paar bijzonderheden onder de aandacht te plaatsen van de Hollandse en Surinaamse leden van de Delegatie, die ons eiland de 23e Januari l.l. met hun bezoek hebben vereerd.

Het bezoek van deze Heren were zeer op prijs gesteld door het Bestuur en ook door de Bevolking van Bonaire. We waren ook enigszins onder de indruk, dat de Heren Leden zeer tevreden waren over het Bestuur en hun bezoek aan Bonaire. Daarom doet het zeer vreemd aan, dat in het krantje „Bonairiano" dd. 4 Februari 1956, het politiek blaadje van de Heer Gerharts, waarvan hijzelf de redacteur is, geschreven wordt, dat de Leden van de Delegatie een heel slechte indruk hebben meegenomen van het Bestuur van Bonaire, de Bonairiaanse bevolking en van de persoon van Julio Abraham in het bijzonder.

Wij kunnen gewoonweg niet aannemen dat deze Heren, die zo welwillend en beleefd in al hun handelingen zijn geweest, zich zo misprijzend over het Bestuur zouden hebben uitgelaten; wel kan men duidelijk de bedoeling van het stuk uit bovengenoemd blaadje lezen, namelijk: kleinering van het Bestuur van Bonaire.

Voor de aankomst van de Leden van de Delegatie werd aan het Bestuur de opdracht gegeven om voor de ontvangst van deze Heren te zorgen op kosten van de Staten, en dit werd ook aangenomen; later kreeg het Bestuur te horen, dat de Heer Gerharts hiertegen zou geprotesteerd hebben en dat hijzelf alles zou doen. Nooit of nimmer heeft noch de Gezaghebber noch de gedeputeerden een uitnodiging gehad om de Leden bij hun aankomst op het vliegveld te ontmoeten en daar het Bestuur bij het vertrek van deze Leden een zeer interessante bespreking had met de Overste van de Fraters, een bespreking die zeer belangrijk was voor de Bonairiaanse jeugd, werd de Heer Wouters aangezegd om de Leden in naam van het Bestuur te gaan vaarwel zeggen.

Het doet werkelijk treurig aan dat het Statenlid van Bonaire de Leden van de Delegatie als het ware zulke rare dingen in de mond legt, over het Bestuur van Bonaire.

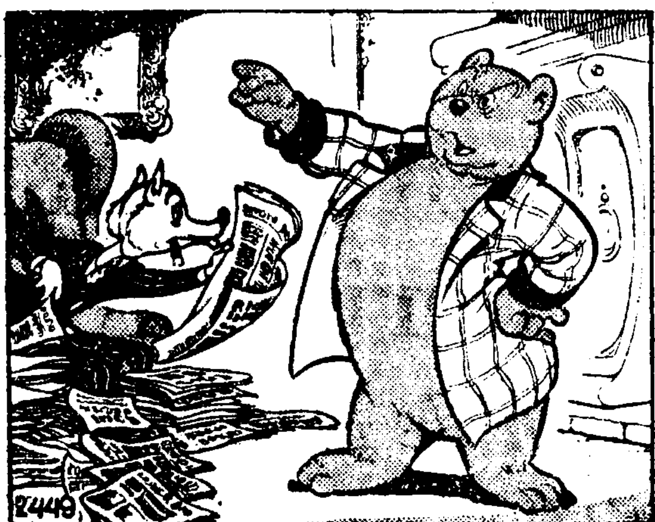
We hopen hiermee de Leden van de Delegatie voldoende op de hoogte te hebben gebracht en dat de Heren van hun kant ook het Bestuur ter kennis zou kunnen brengen of de Leden werkelijk zo een slechte indruk van het Bestuur hebben meegenomen.

Gedeputeerde,
M. C. Helmund.
J. A. Abraham.

AGENDA

WEST-END
"HELL'S HALF ACRE"; 19.00 en 21.00 uur.
CINELANDIA
"El tren expreso"; 19.00 en 21.00 uur.
ROXY
"Het loon der zonden"; 19.00 en 21.00 u.
CARIBE
"One way street"; 20.00 uur
REX
"The Outcast"; 20.00 uur.

TOM POES en het slaag-systeem

2449 — Na veel getob was heer Bommel er in geslaagd om de slaaghouding aan te nemen. Nu stond hij indrukwekkend midden in de kamer en sprak met krachtige stem de zinnen na, die de heer Slagslager hem geleerd had.

De cursusleider bestudeerde intussen de kranten om een passende werkkring voor zijn leerling tevinden.

„Het gaat er niet zozeer om, dat men iets kan!" riep heer Ollie uit. „Men moet iedereen de indruk geven, dát men het kan...."

„Niet met het hoofd waggelen!" zei de onderwijzer opkijkend uit zijn lectuur. „Houd het bekken gekanteld! Leg de klemtoon niet verkeerd! Nogmaals!"

Heer Bommel verwrong zich zuchtend, strekte opnieuw de arm uit en hernam: „Men moet iedereen de indruk geven, dat men het kan.... eh.... ahmmm. Dat men het kan als iemand begrijpt wat ik bedoel...."

„Slecht!" mompelde de leraar. „U klutst met de knieën en U spreekt de taal van een haspelaar. Houd U aan de tekst! Opnieuw!"

Terwijl heer Bommel kreunend weer wat adem in de borstkas zoog, bladerde hij koortsachtig verder in de dagbladen.

„De tijd dringt!" prevelde hij zorgelijk. „Hoe kan ik deze simpele tot een succes maken in zo'n korte tijd? Politiek? Kunst? Wetenschap? Sport?"

„Het gaat er niet zozeer om, dat men iets kan...." zei heer Bommel met zwakke stem. „Men moet iedereen de indruk geven, dát men het kan...."

„Stop!" riep de heer Slagslager uit. „Ik heb hier iets! De Rommeldamse Bank zoekt een directeur! Dat is goed voor een begin. Kom mee, mijn waarde!"

Heer Ollie zakte plotseling in en keek onthutst.

„B-bankdir-directeur?!" stamelde hij.

Willemstad. — Een zekere persoon genaamd T. meldde, dat hij 4 schapen had doodgereden. Het gebeurde doordat een troep schapen plotseling voor de auto de rijweg overstak.

Willemstad. — De Straatdienst maakte ... en verrichtte 5 P.V.'s en verleende ... maal assistentie. De Mobiele Brigade ... verrichtte 12 P.V.'s en verleende de 11 maal assistentie.

Hoedt U voor de gidsen van Nazareth!

OPDRINGERIGE RONDLEIDERS MAKEN BEZINNING ONMOGELIJK

Een blik op het Meer van Galilea vanaf de heuvel, waar Jezus de Bergrede hield. Aan de oevers van dit meer ontmoette Christus de Apostelen Petrus en Paulus.

In Cana hebben de eeuwen stilgestaan...

NAZARETH. - In Galilea leeft nog het grootste aantal Arabieren. De plaatsen waar zij leven zijn eilanden van Oosterse cultuur, waar de tijd droefgeestig meesukkelt achter de ezel en de kameel. De Arabier heeft geen haast; zijn vader had geen haast en zijn kinderen zullen het ook niet hebben. Hij kan aan dat levensritme niet ontkomen. En als Allah hem daarvoor geen excuus had gegeven, dan zou het zijn eigen ingeburgerde gemakzucht zijn, die cadans aan zijn leven geeft. Op de weg duikt hij op in een witte gesluierde eenzaamheid en bezit zijn ziel in dezelfde lijdzaamheid als de ezel de zijne: want na de zon komt de maan en na de maan komt weer de zon. En nooit is daarin verandering gebleken. Het is de wet der Oudheid. Intussen rust de zon met een zwaar en gloeiend oog op zijn witte boernoes en verpulvert de grond tot stof, dat onder de weemoedige hoeven van het seniele ezeltje in kleine wolkjes opdwarrelt. Een eindeloos lange weg door Galilea. Maar aan die weg komt een eind......

De Arabier heeft kennelijk de eeuwigheid tot vriend. De tijd maalt, met hetzelfde droefgeestige ritme als de — door voetbewegingen voortbewogen — molenstenen langs de kant van de weg, de minuten in stukken. De zon warmt uit verveling de temperatuur op tot zo ongeveer 105 graden Fahrenheit en de kamelen sukkelen amechtig naar de horizon.

Het is het verhaal van Galilea, juist zoals het in de bijbel beschreven staat. Een verhaal met een begin en zonder een eind. Er leven in totaal nog 180.000 Arabieren in Israël en deze 180.000 wijzen naar onze [illegible] en zeggen: „Kijk, [illegible] is dat een raar ding..." Op een [illegible] na. Maar zij zijn de cultuur van hun voorvaderen [illegible] op een wijze, die de Koran niet toestaat. [illegible] de rest sukkelt verder met de kameel en de ezel. En ze tellen de minuten niet en niet eens de dagen.

Intussen snelt ge verder door een gele moloch van zand, afgewisseld door enkele bomen, die verschrikt over hun eigen bestaan beschaamd de kopjes buigen. Hier en daar rijzen de Arabische dorpen als vergeten blokkendozen op, achteloos neergeplant op [illegible] eveneens vergeten — heuvels. De [illegible] hebben deze dorpen gespaard, omdat deze Arabieren „vriendelijk gezind" waren en omdat ze toch iemand moeten hebben, die zo af en toe de boel komt gappen. Want hier [illegible] ergens een haat zijn in de [illegible] van Mohammed, wat [illegible] de Arabieren gelegenheid geeft [illegible] als de spreekwoordelijke raven. Zij maken er een dankbaar [illegible].

Galilea blijkt intussen nog het [illegible] ongeschonden deel te zijn van [illegible]. Plaatsen als Acre, Safed en Tiberias hebben nog dezelfde typisch oostelijke sfeer als honderden jaren geleden. En voor de archeoloog moet dit land wel een onuitputtelijke bron zijn van rijkdom, want ge kunt hier geen stap verzetten zonder tegen een [illegible] te lopen, dat een historie [illegible] achter de rug heeft. In [illegible] staren uit het paleis van [illegible] en in Safed ligt het fort, waar [illegible] veldheer de stad tegen [illegible] heeft verdedigd.

Een straatbeeld in Nazareth, dat, ofschoon het in Israël ligt, hoofdzakelijk bevolkt is door Arabieren. Op de achtergrond de Sint Jozefkerk, die gebouwd is boven het huisje van de Heilige Familie.

Op deze grond begon tweeduizend jaar geleden de geschiedenis van het christendom. De heuvels van Galilea waren de zwijgende getuigen bij dit gebeuren en daarvandaan ziet ge neer op het meer van Tiberias, ofwel de Zee van Galilea. Aan de oevers van dit meer vond de wonderbare broodvermenigvuldiging plaats, hier ook werden de apostelen Petrus en Andreas de eerste discipelen; hier wandelde Christus over het water, dat zich nu langzaam schuurt tegen de walkant, waarop bananenbomen groeien. Op de berg, waarop Christus zijn bergrede hield, is een kerk gebouwd en verderop ligt de stad Tiberias.

De Arabier rekt zich uit in de schaduw en kijkt alsof het leven aan hem voorbij gaat als een vermoeide os.

Nazareth, een Oosterse stad

In Nazareth is de Arabier nog volkomen heer en meester. Er is bijna geen Jood die de moed en de kracht heeft kunnen opbrengen in dit stadje de Oosterse sfeer weg te bannen. Niet minder dan 21.000 Arabieren slenteren in een zwijgende eenzaamheid door de nauwe straatjes en houden hardnekkig de eeuwen tegen, die voor de poort staan te trappelen van ongeduld. Van deze 21.000 zijn er nog negen duizend aanhangers van de Moslem, terwijl de rest zich verspreid heeft over de verschillende vormen van het christendom. Zij zijn geraakt door de nabijheid van de Heilige Plaatsen en zij hebben deze „geraaktheid" getransformeerd tot een kennis van zaken, die hen tot 't nieuwe beroep van de „Gids der Heiligheden" heeft gemaakt. Ze overvallen u, zodra ge de eerste stap binnen de stad hebt gezet; ze laten u ook niet meer los voordat ge de laatste (buiten de stad) hebt gezet. En intussen zijt ge de prooi van de Arabische spitsvondigheid, die het geloof weet te exploiteren op een wijze, die de christelijke Europeaan ergens de haren te berge doet rijzen.

Deze gids heeft de dynamiek van de gekerstende Arabier. Hij is zich plotseling ergens bewust geworden, dat zijn Arabische herkomst en zijn oostelijke luiheid, in de diepste dreven van zijn [illegible]el, dienen omgezet te worden in een christelijke activiteit. Hij draagt een pet, waarop hij in vier talen laat uitkomen, dat hij een gids is en dus alleszins bekwaam om u de heiligheden te tonen. Die vier talen dienen alleen voor het feit, dat ge het eens niet mocht begrijpen. En als ge het toevallig dan nóg niet mocht begrijpen, dan zal hij u dat wel vertellen met een stemverheffing, die de kerk van Maria Boodschap op haar grondvesten doet schudden. Het blijkt, dat hij geen man is die zich op de achtergrond houdt en dit is een zwakke uitdrukking voor zich op de voorgrond dringen. Tenslotte weet hij alles van Nazareth, want hij is hier geboren. En hij praat ook op afbetaling, zonder de naastenliefde in praktijk te brengen; want elk woord van hem kost zo ongeveer tien piaster en dat is twintig cent.

Hij zegt overigens, dat ge zonder hem niets, maar dan ook niets zult begrijpen, van datgene wat ge wenst te zien. En hij kan het weten, want hij is hier geboren. Hij twijfelt er trouwens aan, dat ge wel iets zult zien, want hoe zult gij — achterlijke Europeaan — de weg kunnen vinden in de heiligste aller plaatsen. Hij weet u in te spinnen in het web van zijn exploitatietekort.

Tenslotte moet ge zijn budget in evenwicht brengen en ge gelooft en uw geloof kost hier geld. Zijt ge helemaal ingesponnen en is er geen kwestie meer van ontsnappen, dan vraagt hij van welke taal hij zich zal bedienen. Nu hebt ge nooit geloofd, dat er ooit een Arabier in staat zou zijn zichzelf duidelijker uit te drukken. Maar ge zijt — vanwege de plaats — vergevensgezind en vergeeft hem deze zelfoverschatting. De vraag, of het Frans, Duits of Engels moet zijn laat ge maar onbeantwoord, want deze drie talen onderscheiden zich bij hem alleen door een andere uitspraak maar niet door een andere woordenschat. Intussen is hij zover gevorderd, dat hij het startsein geeft voor het grote vertrek. Dit startsein is volslagen on-Arabisch en veeleer Amerikaans. Het is een schuinwaarts gerichte hoofdknik, zoals men die in gangsterfilms kan zien, wanneer de leider van de bende het teken geeft tot een kid-nap.

Er is nu geen weg terug meer en ge kunt niet beter doen, dan u-zelf volkomen overleveren aan zijn vaardigheid. Als achterlijke Europeaan kunt ge tenslotte niets anders doen dan hem volgen, want ge zijt naar hier gekomen om iets te zien.

De gids weet alles!

Uw gids met zijn pet vol zes talen, schiet weg als een meteoor door de heiligheden van de stad. Ge hebt de grootste moeite om hem bij te houden en al rennende, denkt ge aan uw dokter en uw zwakke hart; maar uiteindelijk moet ge ontdekken, dat deze gecultiveerde Arabier een bepaald systeem volgt, volgens hetwelk hij de schoonheden van zijn stad aan u ontvouwt. Hij blijkt, om zo te zeggen, goed thuis in zijn zaken. Hij richt onmiddellijk zijn schreden naar de kerk van Maria Boodschap, waar hij alle lichtschakelaars precies weet te vinden. Hij ontdoet zich daar van zijn hoofddeksel, dat hij met een zeer fijnzinnig gebaar onder zijn armen neemt en houdt intussen zijn hoofd schuin in afwachting van het ogenblik waarop ge gereed zult zijn naar hem te luisteren. Dit duurt een ogenblik, want gij zijt hier niet zo goed thuis als uw gids, die doelbewust op de kern van de zaak af weet te stormen.

Hij zegt u, dat de nis waarin gij staat de „originele grot is, waarin Maria door de Engel Gabriël werd bezocht." Deze grot is echt, daaraan behoeft ge niet te twijfelen. Dit alles is hier gebeurd. Zijn encyclopedische kennis rolt zich verder af, als een film, die met meesterlijke vaardigheid is gecomponeerd. Hij schudt jaartallen uit zijn mouw van allerlei soorten kerken, die hier in de loop der eeuwen hebben gestaan en hij wijst u de restanten zonder zich ook maar een keer te vergissen. En dit is jammer, want als hij zich eens vergiste, dan zou het nog iets natuurlijks hebben gehad.

Er was een Byzantijnse kerk en de Kruisvaarders hebben er ook een gebouwd. „En dit alles is echt en ge behoeft er niet aan te twijfelen". Hij informeert of ge alles hebt begrepen en verstaan en zodra ge „ja" hebt gezegd zet hij zijn pet weer op en geeft opnieuw het startsein; hij vertrekt voor het volgende doel, dat als een soort „Coll de Nazareth" ergens in de hoogte ligt.

Woonplaats der H. Familie

Uw gids wekt intussen de indruk alsof er een tijdschrijver achter hem staat met een stopwatch; hij stevent recht op de tweede kerk af, en wijst intussen links en rechts naar enkele steenrestanten van vroegere kerken. De tweede kerk, die volgens Uw gids, evenals de eerste door Franciscanen is gebouwd, staat op de plaats waar de Heilige Familie heeft geleefd. De waarachtige ontroering, die U op dat ogenblik bezielt, wordt duizendmaal door de geroutineerde stem van de gids ondermijnd, zodat ge uiteindelijk gaat wensen hem nooit te hebben ontmoet. Hij ratelt met een vaardigheid die alle devotie mist en schudt de feiten uit zijn mouw als een jongleur in heilige zaken. Intussen staat ge in de ondergrondse ruimte waarin — volgens de historie — Christus moet hebben geleefd!

En ge wenst opnieuw, dat Uw gids een moment iets aan zijn stembanden kreeg of verdween. Hij openbaart U echter met een eigenlijk wel bewonderenswaardige volharding de verschillende geheimen, onder andere, dat St. Jozef hierboven zijn werkplaats had. „Het is alles originieel en ge behoeft er niet aan te twijfelen". Want tenslotte is deze gids een man van eer, die beslist niet wil hebben, dat men een verkeerde indruk van hem krijgt of dat hij geen waar voor Uw geld zou geven.

Uiteindelijk stort hij zich opnieuw naar buiten onder de verzekering, dat dit wel de twee „meest belangrijke" plaatsen zijn, waarna hij weer wegsnelt en ge hem — enigszins verbaasd — volgt. Hij sleept U mee naar 'n binnenplaats, waar een Arabische timmerman op de grond bezig is zijn edel ambacht uit te oefenen. En Uw gids verklaart, dat dit nu nog op dezelfde wijze geschiedt als 2000 jaar geleden. „Het is alles volkomen origineel en ge behoeft er niet aan te twijfelen".

Uw gids heeft een zeer bekrompen gevoel voor tijd en sleept U na een halve oog-opslag weer mee naar buiten. Daarbij wordt ge omzwermd door allerlei bruine loodsvisjes, die bij hem behoren, en die U ansichtkaarten willen verkopen van desnoods alle Heilige Plaatsen ter wereld. Ten slotte is er nog de mogelijkheid om, keurig verpakt in cellophaan, een stukje geelkleurige steen te kopen, gehakt uit de rots van het huis waarin Christus leefde. En Uw gids verzekert U, dat Uw kennissen in Nederland er erg blij mee zullen zijn.

Uiteindelijk vertelt hij zeer bescheiden, dat alle mensen in Nazareth nog even arm zijn als ten tijde van Herodes (wat natuurlijk geen vergelijking is, want ge weet van Herodes niets), waarmee hij wil zeggen, dat hij niet van de wind kan leven. Ge moet hem een Israelisch pond geven en dat is ƒ 2.11. En ge geeft hem dat Israelisch pond en zegt: „Het is volkomen origineel; ge behoeft er niet aan te twijfelen".

Buiten de poort sukkelt ge opnieuw verder door de gele moloch van zand, afgewisseld door enkele bedroefde bomen. Ge denkt: **„Ik heb Nazareth gezien"**, maar ge hebt het gevoel alsof ge bij de neus genomen zijt zoals bij een kermistent. Uw devotie is belaagd door een Arabier met een pet vol talen. En het doet denken aan Volendam in Nederland, waar men vissers verkoopt op ansichtkaarten en waar men steeds weer tracht te volharden in het lopen op klompen, om vooral het toeristisch element te handhaven.

Ge hebt Nazareth gezien, maar de sluier van devotie, die ge meende over deze plaats te vinden, bestaat alleen uit de woorden: „Het is origineel en ge behoeft er niet aan te twijfelen". De Arabier heeft er bezit van genomen, — of hij nu Christen is of niet. Als Europeaan komt ge er alleen maar als een winstgevend brokje geloof, dat door de magneet van een gehaaste gids wordt meegesleept volgens een afgebakend plan.

Ook in Cana is de Arabier nog heer en meester! De plaats waar Christus Zijn eerste wonder verrichtte door water in wijn te veranderen, ligt als een vergeelde blokkendoos tegen een heuvel. Daar vindt men een Arabische burgemeester en een Arabische gemeenteraad. En de tijd staat er stil, net zoals in Nazareth.

Galilea is het meest ongeschonden deel van Israël; Met Nazareth en Safed en Tiberias en alle gidsen ter wereld, die als een wervelwind door de straten suizelen. Het is de Arabier, die de tijd meevoert in het kielzog van zijn armoedig en schonkig ezeltje. Hij heeft de eeuwigheid tot vriend. En de zon rust met een zwaar en gloeiend oog op zijn witte boernoes. Maar het geeft niet. Ook niet om Nazareth, waar ge gedesillusioneerd vandaan gekomen zijt. Op de weg duikt hij op in een gesluierde eenzaamheid. En na de zon komt de maan en na de maan weer de zon...

Een deel van de kerk, die gebouwd werd boven de grot, waarin Maria door de Engel Gabriël werd bezocht. De wijze, waarop de gidsen vreemde bezoekers hier rondleiden, vormt een bedreiging van elke devotie.

Een verkenningsreis door Israël
door
LEO J. DERKSEN
4

Elke vreemdeling, die Nazareth bezoekt wordt belaagd door een klein leger van opdringerige rondleiders en kooplieden van allerlei slag. Een Israëlisch soldaat, die met verlof in de stad is, laat zich een — ongetwijfeld dure — kop koffie inschenken.

De Maria-bron in Nazareth die ten tijde van Christus' geboorte reeds bestaan moet hebben en waar Maria ongetwijfeld vele malen water zal hebben geput op dezelfde wijze als de vrouwen en meisjes van Nazareth het thans nog doen.

Wetenschappelijk onderzoek om orkanen te „wijzigen"

De Meteorologische dienst van de Verenigde Staten zal in 1956 de mogelijkheid om orkanen te „wijzigen" wetenschappelijk onderzoeken.

Bovendien zal gebruik gemaakt moeten worden van alle moderne wapens van stratosfeer raketten en straalvliegtuigen tot radar en rookbommen, bij de uitgebreide onderzoekingen om iets meer te weten te komen van orkanen, gedurende de orkaantijd dit jaar.

Robert H. Simpson, onder-directeur van de Amerikaanse Meteorologische dienst, deelde een en ander mede omtrent het vraagstuk van „wijziging" van de stormen op een symposium van orkaan waardering aan de Universiteit van Florida te Tallahassee, waar 75 orkaan experts aanwezig waren.

SPANJE wil bevoegdheden aan MAROKKO overdragen

Madrid. - Officieel is meegedeeld, dat de Spaanse regering haar hoge commissaris in Spaans-Marokko, generaal Valino, heeft gemachtigd de bevoegdheden van het Spaanse bestuur geleidelijk aan het Marokkaanse kabinet (de „Majzen") over te dragen.

Men meent te Madrid dat deze stap past in het kader van de Spaanse politiek, om een groot gedeelte van de plaatselijke bestuursbevoegdheid der Spaanse autoriteiten in Marokko aan de Marokkanen over te dragen.

Pakistaners teleurgesteld over uitblijven volksstemming

Karatsji. - Kort voordat Dag Hammarskjoeld, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, uit Karatsji naar Bombay zou vertrekken, zijn verscheidene honderden Pakistaners langs het bureau van de Ver. Naties getrokken, onder aanvoering van de burgemeester van Karatsji, als protest tegen het feit, dat de Ver. Naties er niet in zijn geslaagd een volksstemming in Kasjmir tot stand te brengen.

Er werd geroepen „Leve Kasjmir" en „Weg met de Verenigde Naties".

Ook slechte invloed van film op Russische jeugd

Londen. — De toenemende straatschenderij en misdadigheid onder de Russische kinderen wekt grote ongerustheid, zegt de Russische schrijver Gheorgy Toesjkan in het Russische vakverenigingsblad "Troed".

"Het is duidelijk dat onze jeugdmisdadigheid niet kan worden vergeleken met wat er in de Verenigde Staten gebeurt, waar de kinderen worden opgevoed met misdaadverhalen, maar dat kan ons niettemin niet bevredigen", schrijft hij.

Als een van de oorzaken van het kwaad noemde hij het feit dat leden van de militia en politiemannen in kinderverhalen, toneelstukken en films belachelijk worden gemaakt.

„Luister, geliefde partij !"

Londen. — Radio Moskou meldt dat in Moskou een nieuw liederenboek van de communistische partij is gepubliceerd. Er komen gezangen in voor zoals: "De partij is onze stuurman"; "Luister geliefde partij" en "Dank aan de partij".

Andere liederen zoals: "Lenin is altijd bij U" en "Lenin kwam naar het land", zullen spoedig worden uitgegeven.

Nieuw Russisch vijfjarenplan

In de Sovjet-Unie is de produktie in enkele decennia met sprongen gestegen. De staat is hard op weg om zich van een achterlijk agrarisch land tot een machtige industriële mogendheid te ontwikkelen. De U.S.S.R. is nog altijd ver bij de V.S. ten achter, maar de kloof wordt steeds smaller. Toen de Russen in 1929 hun eerste vijfjarenplan begonnen, konden zij zich in de verste verte niet met de Amerikanen meten. Maar als het zesde vijfjarenplan in 1960 is beëindigd, zou de Sovjet-produktie reeds tweederde deel kunnen bedragen van de huidige produktie van Amerika.

De Russen hebben met hun vijfjarenplannen dus reeds grote successen geboekt en van het nieuwste plan, dat dezer dagen in de „Pravda" werd gepubliceerd, hebben zij dan ook weer grote verwachtingen. Op alle economische terreinen wil Moskou de produktie nog verder opgevoerd zien. Daarbij ligt het accent op de zware industrie. Dat die zware industrie op de eerste plaats moest komen is vorig jaar uitdrukkelijk vastgesteld, toen Malenkov als premier het veld moest ruimen voor Boelganin, die door partijsecretaris Khroesjtsjev ter zijde werd gestaan. Tot iedere prijs wil de Russische regering op dit terrein de gestelde doeleinden bereiken.

De produktie in de zware industrie moet tussen 1956 en 1960 met 70 procent verhoogd worden. Maar ook op andere gebieden zou de verhoging aanzienlijk moeten zijn. De lichte industrie, of de vervaardiging van consumptiegoederen, moet 60 procent meer voortbrengen dan vorig jaar en op het gebied van de landbouw moet de graanproduktie met 80 procent stijgen. Intussen zullen in het oosten van de U.S.S.R. geen nieuwe gebieden voor de landbouw ontsloten worden, na het plan voor de ontginning van woeste gronden dat in 1954 door Khroesjtsjev werd gelanceerd. De uitbreiding van het landbouwareaal in Siberië met 30 miljoen hectare was toen het doel van de partijsecretaris, die de oppervlakte van het totale eventueel te ontginnen woeste gebied op 75 miljoen hectare schatte. Op het ogenblik wil Moskou zich echter concentreren op de ontwikkeling van dat land dat men reeds is begonnen te bewerken.

Al wordt bij de totale produktie in de U.S.S.R. de zware industrie van primair belang geacht, toch heeft de machtige Khroesjtsjev steeds persoonlijk bijzondere belangstelling aan de dag gelegd voor de landbouw. Niet lang geleden heeft Kroesjtsjev van die speciale interesse opnieuw blijk gegeven in een bewogen redevoering voor een duizendtal jeugdige communisten uit Siberië, Kazakhstan en het gebied van de Wolga, allen leden van de beweging die zich de „Jonge Pioniers" noemt. In deze toespraak, die gehouden werd in een der zalen van het Kremlin, leverde Khroesjtsjev scherpe critiek op de „Bureaucraten" en de „Onverschilligen" onder de boeren in de nieuw ontgonnen gebieden. „Met dezelfde ijver waarmee in de troosteloze steppen miljoenen hectaren onder de ploeg gebracht worden", aldus de partijsecretaris, „moeten deze nutteloze lieden worden geëlimineerd". En vervolgens noemde hij enkele voorbeelden: hij vertelde van een staatsboerderij met 225 man personeel, waarvan slechts 14 personen zich met werkelijk produktief landbouwwerk bezig hielden. Een andere boerderij, zo zei hij, telde 225 zogenaamde specialisten, maar slechts 42 landarbeiders. Het was deze opmerking die bij Kroesjtsjev's jeugdige toehoorders grote hilariteit verwekte.

De machtige communistische leider achtte het kennelijk van groot belang de jonge boeren en boerinnen, die op het punt stonden naar de steppen terug te keren, geestdriftig te stemmen voor hun zware taak, en hen te waarschuwen tegen allen die de grootscheepse ondernemingen van de overheid saboteerden door ondoelmatig werk. Khroesjtsjev vertelde dat de graanoogst van het vorig jaar 360 procent bedroeg van die van 1954, en hij noemde nog enige andere agrarische produkten waarvan de opbrengst aanmerkelijk was gestegen. Smalend sprak hij over de bourgeois-economen die indertijd het eerste vijfjarenplan belachelijk hadden trachten te maken. „Wij hebben hun een les gegeven", zo voegde hij er aan toe, en hij constateerde dat de kapitalistische wereld nu met bezorgdheid kennis nam van het zesde vijfjarenplan.

Moskou heeft dus voor de komende jaren weer grote plannen voor de expansie van de zware industrie, de lichte industrie en de landbouw. Het is een ontwikkeling die niet slechts voor de Sovjet-Unie zelf, maar voor de hele wereld grote consequenties kan hebben, want naarmate de Russen economisch sterker worden, neemt ook hun politieke en militaire macht toe.

Vanaf het begin van deze maand is men in communistisch China begonnen alle publicaties en officiële documenten in nieuwe vereenvoudigde Chinese lettertekens te drukken, aldus het nieuwsagentschap "Nieuw China".

ARABESKE IN PURPER

door W. H. VAN EEMLANDT

37

Het kamermeisje keek hem verbaasd aan, maar zeker niet verschrikt of van haar stuk gebracht. Peinzend, als liet ze haar handelingen nog eens in haar herinnering voorbijtrekken, staarde ze haar ondervrager aan. Toen zei ze rustig:

„Ik kan er een eed op doen, dat ik niets anders heb aangeraakt dan de knop van het electrisch licht en de sleutel...... O, natuurlijk, de deurknop heb ik ook in de hand gehad." Plotseling werd haar kalme stem hard. „Het bedienend personeel in een groot hotel staat wel eens meer voor vreemde dingen, wanneer het plotseling een kamer opent, meneer de commissaris. Het enige wat men in die gevallen nodig heeft zijn de ogen en oren...... De handen behoeven er heus niet aan te pas te komen. Aan mijn ogen had ik gisteravond in 227 meer dan genoeg."

Van Houthem glimlachte vergenoegd. Hij was voldaan over de wijze, waarop de getuige op zijn moedwillige verdachtmaking had gereageerd.

„Hebt U in de kamer niets geroken? Kruitdamp bijvoorbeeld?"

„Nee...... Maar dat is geen wonder, want de ramen stonden wijd open."

„Hebt U dat ook met die ene oogopslag gezien?"

„Neen. 's Middags toen ik de post in de kamer bracht, was het daar om te sterven van de hitte. De zon had de hele morgen op de ramen gestaan. Maar om één uur schijnt ze niet meer in 227. Ik opende de beide vensters en zette ze vast op de haken."

„Is U misschien nog iets anders in de kamer opgevallen dat het vertellen waard is?"

Bertha dacht ernstig na.

„Misschien," zei ze dan eindelijk zacht, „maar U zult dat beter kunnen beoordelen dan ik. Het is moeilijk om U precies duidelijk te maken wat ik bedoel. Kijk, commissaris, het is mijn vak kamers op te ruimen. Dat wordt op het laatst een tweede natuur...... Je ziet onbewust dingen, die een klein beetje anders staan, dan je ze bij het afstoffen hebt neergezet. Je kunt zien of een stoel gebruikt is.... of mensen bij de tafel hebben gezeten. Het zijn allemaal kleinigheden en ze dringen niet bewust tot je door, maar je ziet ze en automatisch verleg je een kleedje hier, verzet een vaasje met bloemen daar, verschuif je een stoel...... tot alles weer precies staat en ligt zoals je het in die kamer dag aan dag ordent. Er is geen logé, die, als hij een paar uur in een kamer is geweest, niet een of andere aanduiding daarvan achterlaat. Een beetje as in een asbakje, een lucifer op een plaats waar die niet hoort, een niet-opgeborgen kledingstuk, dat over een stoel hangt. Nu dan...... U weet dat meneer Ferouch sedert Vrijdagmiddag niet in het hotel was. Ik heb de kamers dus enkele malen extra gedaan, zonder dat het eigenlijk nodig was. Gisteren na de lunch kwam meneer Ferouch thuis en om tien uur vond ik hem. Hij moet dus hebben rondgelopen, het een of ander op een andere plaats hebben gelegd en vooral, hij moet hebben gerookt. Want zijn asbakken waren altijd overvol. Maar niets daarvan. Die kamer zag er uit, alsof ik ze juist gedaan had. Zelfs het stapeltje brieven op zijn schrijftafel lag precies, zoals ik het om één uur had neergelegd, toen de portier mij zei, dat meneer had getelefoneerd, dat hij in de loop van de middag thuis kwam. Nu moet U niet denken, dat ik op dat ogenblik daar speciaal op heb gelet...... helemaal niet. Pas zoëven toen U me vroeg, of mij iets bijzonders bij het binnengaan van 227 was opgevallen, viel me dat in. Als U er niet naar gevraagd had, zou ik er waarschijnlijk nooit op zijn gekomen. Ik weet niet, of U precies begrijpt wat ik bedoel......"

Van Houthem knikte zwijgend. Hij wist uit ondervinding, dat ieder beroep zijn speciale stempel drukte op de zintuigen van hem of haar, die het uitoefent. Het was begrijpelijk, dat iemand, die dag aan dag en jaar na jaar steeds dezelfde kamers doet, zich een schema [illegible] van die vertrekken inprent en zonder er bij te denken, al werkende, elke afwijking tussen werkelijkheid en schema doet verdwijnen. Ook was het duidelijk dat de getuige onbewust verwachtte in 227 iets op te ruimen te vinden. De bewoner was immers in de middag thuisgekomen en moest enige tijd in de kamer hebben vertoefd. Maar de toestand van die kamer was in strijd met die verwachting, ze zag er àl te netjes uit. In dat korte ogenblik, waarin Bertha's ogen over het meubilair waren gegleden was haar automatisch de impressie door het hoofd gegaan, dat er iets niet klopte. Het was volkomen begrijpelijk. Vooral nu Van Houthem te binnen schoot, dat ook hij de indruk had gekregen van uiterste ordelijkheid in 227. Hij maakte een korte aantekening op zijn blocnote. „We zullen het voor het ogenblik hierbij laten. De adjudant zal morgen in het hotel zijn om de verklaring te laten tekenen. Is de dagportier al gekomen?"

„Hij wacht beneden."

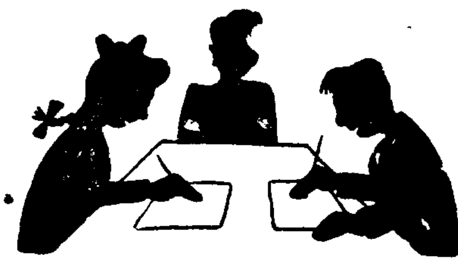
„Vraag hem dan of hij hier komt."

* * *

Doordrongen van zijn gewichtigheid, schreed de dagportier door het zaaltje. Het was hem aan te zien, dat hij moeite had zijn gemoedelijk gezicht in de ernstige plooi te houden, passend voor de [illegible] king van de betreurenswaardige gebeurtenis, die hem hier bracht. Maar het was hem zo tot een gewoonte geworden, tegenover ieder, die hem iets te vragen of op te dragen had, over te vloeien van vriendelijke welwillendheid dat het hem niet goed afging de glimlach, die telkens in zijn mondhoeken wilde opduiken, te beteugelen. Ook voelde hij het gemis van zijn deftige uniform en van de in dienst onafscheidelijk op zijn hoofd rustende pet. Hij kwam zich maar half gekleed voor en het kostte hem moeite, in zijn tenue van ambteloos burger, aan zijn beheerste buiging voor de commissaris, de juiste nuance van eerbied voor het gezag en vertrouwdheid met het Amsterdamse politiecorps te geven. Met een glimlach wees Van Houthem hem de stoel voor de getuigen aan. Na een tweede korte buiging, als blijk van waardering voor de beleefdheid, ging de portier zitten.

„Meneer Ferouch heeft gisterenmorgen met je getelefoneerd, nietwaar?"

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

TALEB en ORKAN

In een stadje in het Oosten woonde een jonge koopman. Taleb geheten Hij had een flinke zaak, maar wilde ook eens wat meer van de wereld zien en besloot dus tot een handelsreis naar Bagdad. Een van zijn bedienden zou met hem meegaan. Orkan, zo heette deze bediende, was ongeveer even oud als hij, bezat zijn volle vertrouwen en was zeer handig en geschikt. Een betere, meende Taleb, kon hij niet vinden. Hij kocht nu vier kamelen en een grote partij waren, die hij in Bagdad met flinke winst hoopte te verkopen en wachtte nu alleen nog op een karavaan, die op weg naar deze grote stad was en eerstdaags het stadje zou aandoen.

Maar daar werd Taleb plotseling ziek en de ziekte nam snel in hevigheid toe. Op de dag, dat de karavaan, die intussen aangekomen was, verder zou trekken, was het zó erg met hem, dat de geneesheer elk ogenblik het einde verwachtte. En nu maakte Orkan een boos plan. Hij wilde naar Bagdad reizen, daar de kamelen en de waren verkopen en er met de opbrengst vandoor gaan. Hij maakte zich dus meester van Taleb's papieren, sloot zich bij de karavaan aan en vertrok.

In 't eerst ging de reis voorspoedig, maar op zekere dag werd de karavaan aangevallen door een van die roverbenden, die destijds de wegen door de woestijn onveilig maakten. De kamelen met hun lading vielen in handen van de rovers en Orkan werd gevangen genomen. De aanvoerder van de bende meende, dat hij met een rijk koopman te doen had, die een groot losgeld betalen kon. Maar toen hij hoorde, dat Orkan slechts bediende was, werd hij woedend en verklaarde, dat hij hem als slaaf bij zich zou houden, 't Weinige geld dat Orkan bij zich had, werd hem afgenomen. Alleen de papieren liet de roverhoofdman hem houden. Daar kon hij zich, zei hij spottend, in zijn gevangenschap mee troosten.

't Waren treurige dagen, die nu voor Orkan aanbraken. Hij moest de bende bij haar rooftochten onder een brandende zon vergezellen en 's nachts slapen in een smerige tent of in de open lucht. Het zwaarste en vuilste werk was vóór hem; het eten, dat hij kreeg, was allerellendigst en dikwijls werd hij mishandeld. 't Is te begrijpen, dat hij zich ongelukkig gevoelde. Maar hij zag ook in, dat hij verkeerd had gedaan en nu loon naar werken kreeg.

Dat leven duurde zo ongeveer een half jaar. Toen werd de bende op zekere dag aangevallen door een afdeling soldaten, die tot taak hadden jacht te maken op de woestijnrovers. Gelukkig nog, dat Orkan de soldaten tijdig te verstaan kon geven, dat hij zich wilde overgeven; anders zou hij zeker gesneuveld zijn. Hij werd nu bij de kapitein gebracht, vertelde, hoe hij bij de rovers gekomen was, en toonde de papieren, die hij altijd bij zich had. De kapitein nam hem mee naar Bagdad en verschafte hem daar kleren, maar liet hem verder aan zijn lot over.

Daar stond Orkan nu alleen in de grote stad, waar hij niemand kende. Gelukkig vond hij echter al gauw een betrekking als bediende bij een rijk koopman. Hij had het hier niet slecht. Over de behandeling behoefde hij niet te klagen, de kost was goed en het werk niet te zwaar en hij mocht dus van geluk spreken, dat hij er nog zo goed afgekomen was.

Jezid, zo heette zijn nieuwe meester, was een trots en eerzuchtig man. Hij was een van de rijkste mannen van Bagdad en wilde nu ook een van de eersten in de staat zijn. Door zich vriendelijk en hulpvaardig voor te doen had hij onder het gewone volk veel aanhangers weten te vinden. Hij was het hoofd van een partij, die een opstand tegen de kalief voorbereidde. Men zou dan een ander als kalief uitroepen en Jezid zou eerste minister worden en eigenlijk alle macht in handen hebben. In 't geheim werd ijverig aan de uitvoering van dit plan gewerkt.

Maar hoe was het intussen met Taleb gegaan?

Hij was niet, zoals jeder verwacht had, gestorven, maar hersteld. Daags na Orkans vertrek was er opeens een gunstige keer in zijn ziekte gekomen; een paar dagen later was het ergste gevaar geweken en sedert was hij flink vooruitgegaan. Intussen had hij gehoord, hoe Orkan gedaan had, en dat had hem zeer gespeten, want zo iets had hij van hem niet gedacht.

Kort na zijn herstel hoorde hij, hoe de karavaan gevaren was. Hij mocht dus wel blij zijn, dat hij niet was meegereisd, maar hij had ook oprecht medelijden met Orkan, die bij de overval ongetwijfeld het leven verloren had.

Ongeveer een jaar was sedert verlopen. Taleb's zaak was in die tijd zó vooruitgegaan, dat hij de geleden schade al lang vergeten was. Verschillende handelsreizen had hij intussen al gemaakt en zo kwam hij op een keer ook met enige zwaar bevrachte kamelen in Bagdad. Hier maakte hij kennis met een koopman, die een groot deel van zijn waren kocht.

Deze koopman bleek een vriendelijk en gul man te zijn.

„Mijn naam is Jezid", zei hij, toen alles geregeld was. „We hebben zo aangenaam zaken gedaan, dat ik er prijs op stel vriendschap met u te sluiten. Daarom nodig ik u beleefd uit in mijn woning uw intrek te nemen, tot ge weer vertrekt."

Taleb nam dit aanbod gaarne aan en ging met Jezid naar diens prachtige woning. Hier werd hem een rijk gemeubeld vertrek aangewezen, waar hij zich wat kon opknappen. Net was hij hier alleen, toen een bediende binnenkwam om hem te helpen. Wie beschrijft echter Taleb's verbazing, toen hij deze bediende herkende.

„Orkan!" zei hij verrast.

„Ja, heer, ik ben 't. Ik heb u schandelijk behandeld en vraag u vergiffenis."

„Praat daar niet meer van. Vertel me liever eens, hoe ge hier komt."

Orkan vertelde nu in weinig woorden zijn geschiedenis. „En nu, heer", zei hij, toen hij zijn verhaal geëindigd had, „wil ik u waarschuwen. Blijf hier niet langer dan hoognodig is Jezid heeft gevaarlijke plannen. Dikwijls voert hij lange besprekingen met personen, die ik niet vertrouw. Soms heb ik wat van hun gesprekken opgevangen en daaruit begrepen, dat ze iets tegen de kalief willen ondernemen. Wees dus voorzichtig."

Toen Orkan wat later weg was dacht Taleb na. Zou hij hier gevaar lopen?.... Maar toen hij nog later met Jezid aan tafel zat was deze zó hartelijk en opgeruimd, dat alle zorg bij hem verdween. Orkan had zich zeker onnodig ongerust gemaakt. En nu bracht hij in afwachting, dat de karavaan weer uit Bagdad zou vertrekken, in het huis van Jezid pleizierige dagen door.

Maar intussen was de politie in Bagdad achter de plannen van de samenzweerders gekomen. Op een goede dag zat Jezid met enige van zijn bondgenoten aan een feestmaal, waaraan ook zijn gast Taleb deelnam. Er werd helemaal niet over regeringszaken gesproken en Taleb vermoedde dan ook niet het minste kwaad, toen opeens een aantal politieagenten binnendrongen en alle aanwezigen gevangen namen.

Onbeschrijfelijk was de opschudding in de stad Maar niemand was meer verschrikt dan Orkan. Geen wonder: samenzweringen werden in die tijd streng gestraft en met het onderzoek nam men 't zo nauw niet. Taleb had dus het ergste te verwachten.

Maar.... zou hij hem niet kunnen redden?....

Terwijl in het huis alles in de weer was, ging Orkan, zonder dat iemand op hem lette, naar de kamer, waarin Taleb gelogeerd had.

Daar op een tafeltje lag een tas.

Misschien was daarin iets, dat hem van dienst kon zijn.... Hij maakte ze open en.... daar vond hij de papieren, die Taleb voor zijn reis naar Bagdad had nodig gehad.

Even later was Orkan bij de woning van het hoofd der politie. Maar de ambtenaar, die hij te spreken kreeg en wie hij zijn geschiedenis vertelde, vroeg hem of hij hem voor zo dom aanzag, dat hij aan die leugens geloofde, wees hem daarna bars de deur en waarschuwde hem niet meer met zulke praatjes terug te komen.

Wat nu te doen?.. Wacht.. de kapitein, die hij nu en dan nog in Bagdad ontmoette.... Die zou hem kunnen helpen.... Die kon immers verklaren, dat hij hem indertijd uit de handen van de rovers bevrijd had. En de papieren van Taleb kwamen overeen met de zijne....

Orkan trok er dus op uit om de kapitein te zoeken. 't Kostte echter nog heel wat moeite hem te vinden en toen dat gelukt was, toonde de gewichtige man in 't eerst niet veel zin, zich met deze zaak te bemoeien. Maar toen Orkan hem de verzekering gaf, dat hij op een rijke beloning kon rekenen, beloofde hij zijn best te zullen doen. Hij ging dus met Orkan naar het hoofd van de politie en nu was Taleb al gauw in vrijheid gesteld.

Of de jonge koopman blij was! Met Orkan nam hij nu voorlopig zijn intrek in een gewone herberg. Natuurlijk kreeg de kapitein de beloofde beloning. Kort daarna vertrokken Taleb en Orkan met een karavaan uit Bagdad en kwamen behouden in hun eigen stad aan. Dat ze voortaan goede vrienden bleven, behoeft wel niet gezegd.

Het is altijd Diddie!

(Vervolg)

Na een poosje gesprongen te hebben vond Ollie, dat ze nu maar eens moesten gaan zitten.

„Op die bank daar, riepen ze in koor. 't Werd een geren van jewelste. Diddie was er het eerst, wat geen van allen verwonderde. Daar Diddie de vlugste en lenigste van 't troepje was. Daarna werd Margootje geseind, dat ze moest komen.

Toen zei Marijke, dat Diddie nu eens over 't circus moest vertellen.

En Diddie begon: „Luister, weten jullie eigenlijk wat domteur is?"

„Nee", was 't antwoord.

„Das is iemand, die wilde dieren dresseert, tijgers en leeuwen. En mijn vader, die komt met paarden en laat ze veel kunstjes doen, leuk is dat. En mamskan paard rijden zeg! En ze doet het prachtig hoor!"

„Je Moeder?" vroeg Marijke. „Is die er niet te oud voor?"

„Nee, hoor," lachte Diddie, „die is nog wat jong!"

„Ik heb ook eens op een paard gezeten! Maar ik kan óók een beetje paardrijden," pochte Margootje.

„Op een hobbelpaard zeker, hé?" vroeg Ollie honend, waarop allen begonnen te lachen.

„Nietes, op een echt paard", riep Margootje.

Marijke kon 't niet na laten te zeggen: „Margootje, jokkebrok."

Dát werd Margootje te erg, boos keerde ze Marijke de rug toe en liep hard weg.

„Ga maar grote leugenaarster!" riep Ollie.

Maar toen gebeurde iets wat ze niet verwacht hadden. Diddie keek Ollie en Marijke aan. „Dat moeten jullie niet doen llie en Marijke".

„Phoe," stoof Marijke op. „En mag zij dan wél jokken.

„Nee," zei Diddie. „Maar zo zullen jullie haar 't jokken toch niet af kunnen leren!"

„Hoe dan wel?" vroeg Ollie knorrig.

„Door haar er vriendelijk er op te wijzen, dat het fout is wat ze doet," zei Diddie, toen holde ze Margootje na en haalde haar terug.

„En nu 't geheim!" zei Diddie. „We waren 't haast vergeten met die ruzie!" en vervolgde: „Jij mag 't vertellen Margootje."

Margootje, die blijkbaar alles had vergeten van de ruzie, vertelde met een hoge kleur, dat Diddie hun hondje had gedresseerd. Dus allerlei kunstjes had geleerd. En, dat Diddie van plan was een circus te maken.

„Een circus?" vroeg Ollie. „Waar blijfen de Olifanten dan?"

Maar 't antwoord kwam van een andere kant: „Daar kun jij wel voor spelen Ollie, je bent daar dik genoeg voor," plaagde Annemiek.

„Wat flauw", vond Ollie. Ze kon er niet goed tegen om met h'r dikte geplaagd te worden.

„Nee, dat hoeft niet!" viel Diddie bij. „We voeren zélf allerlei kunstjes uit, aan de ringen bijvoorbeeld."

Meteen waren ze van de bank af en probeerden allerlei kunstjes te verrichten. Marijke probeerde op haar handen te staan, maar er kwam natuurlijk niet van terecht. Diddie hield haar buik vast van 't lachen. „Luister eens!" riep ze toen ze uitgelachen was. „Zaterdags is het oefenen, als ik tenminste (mijn) de ringen van paps heb ontvangen."

Even later wandelde het zestal naar huis. Diddie en Margootje gingen (hun) (weg) samen een zijstraat in en de andere vier meisjes liepen vrolijk naar huis. Marijke vertelde alles aan moeder, die 't erg mooi van Diddie vond en zei: „Ik hoop, dat je eens wat liever voor Margootje zult worden."

Marijke had het begrepen.

„Tante Ernie is er," riep moeder haar na toen ze de kamer uit ging. Marijke holde naar de woonkamer en vloog Tante om de hals.

„Ik heb wat voor je. hier," en tante haalde een heerlijke reep uit haar tas. Verrast greep Marijke er naar en juichte: „Dank u wel, tante."

Moeder, die juist binnen kwam zag het en zei: „Niet opeten Marijke, we gaan zó eten."

„Mag ik niet één stukje?" vroeg Marijke.

„Goed dan", stemde moeder toe.

Marijke zat op de pouf en smulde van 't stukje chocola. Tante vroeg van alles en Marijke vertelde van Margootje, Ollie, Fannie, Annemiek en van Diddie. En Margootje jokt héél erg", besloot ze.

„Wil Ollie nog schrijfster worden?" vroeg tante.

„Nou, weet u 't niet?" vroeg Marijke en toen Tante van „Nee" schudde: „Natuurlijk!"

„En nu wat anders," zei tante. „Marijke wil je soms een poesje hebben? Je ouders vinden 't goed!"

„Oh tante, enig!" Marijke vloog overeind. „Tante, hebt u een poesje?"

„Nee hoor! Maar mijn buurvrouw gaat verhuizen en heeft twee leuke poesjes, die ze niet meenemen kan!"

„Hoe ziet het poesje er uit?"

„Dat weet ik niet precies, maar ze zijn allebei even aardig."

(Wordt vervolgd)

Een Tafeldrama

(Vervolg)

Moeder had expres maar even gewacht tot de tafel goed was. Toen kwam ze met de papieren op tafel.

„Vijf en zeventig gulden!"

En voor die prijs had ze de tafel gekregen. Maar.... de mensen in het verkoophuis zaten er ook niet voor niets. Die moesten ook nog een procent of tien voor de moeite hebben. En om dat zware geval thuis te brengen was een vrachtauto met bemanning nodig geweest.

„Dat moet je natuurlijk ook betalen", verklaarde moeder.

„Zo zo!" zei vader. „Als ik het dus goed bekijk, dan komt het hele geval op honderd gulden.."

„En dan de timmerman nog. Het is jammer, dat we zulke karweitjes niet zelf kunnen opknappen.... Daar komt dus nog tien gulden bij."

Alles bij elkaar kost die tafel ons dus honderd en tien gulden."

Vader zuchtte maar eens en Leo en Olga keken elkaar eens aan.

„Wat zou het!" zei vader tenslotte. „Als we er een goeie tafel aan hebben, dan hoeven we niet te mopperen...."

„We zullen er best plezier aan beleven!" verklaarde moeder.

„Ja" viel Olga bij. „Ik vind het zo ook een reuzentafel. Alleen.... ik geloof niet, dat we hem, hier midden in de kamer moeten laten staan. Ik heb zo'n idee, dat ie daar voor het raam veel beter uitkomt...."

Moeder deed maar net of ze de laatste zin van Olga niet hoorde. De ovale tafel bleef midden in de kamer staan.

Hij stond er leuk! Dat moet gezegd worden. Het blad glansde prachtig! Daar zorgde moeder wel voor! Er lagen een paar witte gehaakte kleedjes op en in het midden stond een vaas met bloemen.

„Ik ben er echt mee in mijn schik!" genoot moeder.

Vader zei: „Je moet er nog wat aan wennen! Maar de tafel is goed."

Alleen 's avonds, bij het middagmaal, kwamen gauw de kleine gebreken te voorschijn.

Je moest altijd met zijn tweeën zijn, om de bladen van elkaar te trekken. En dan moest je nog stevig staan rukken.

„Dat moet toch eigenlijk niet!" vond Olga, die ook wel eens meetrok. „Zou daar niets aan te doen zijn?"

Maar daarop kreeg ze geen antwoord.

Als ze allemaal om de tafel heen zaten, het ging net met zijn achten was de kamer van muur tot muur versperd. Je kon dan niet meer om de tafel met mensen heen lopen. En dat was soms wel eens lastig.

Op een keer kreeg vader een idee

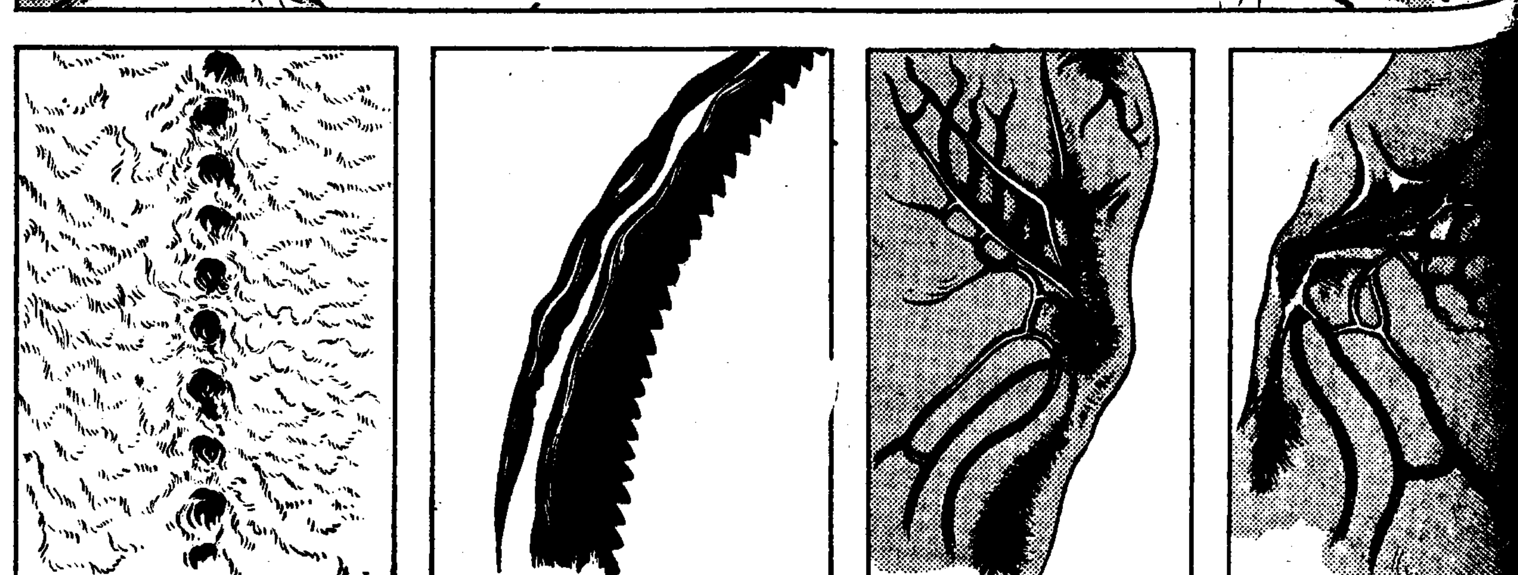
„We konden de tafel eigenlijk beter bij het raam zetten. We hebben daar meer ruimte, daar is geen schoorsteen en geen kast...."

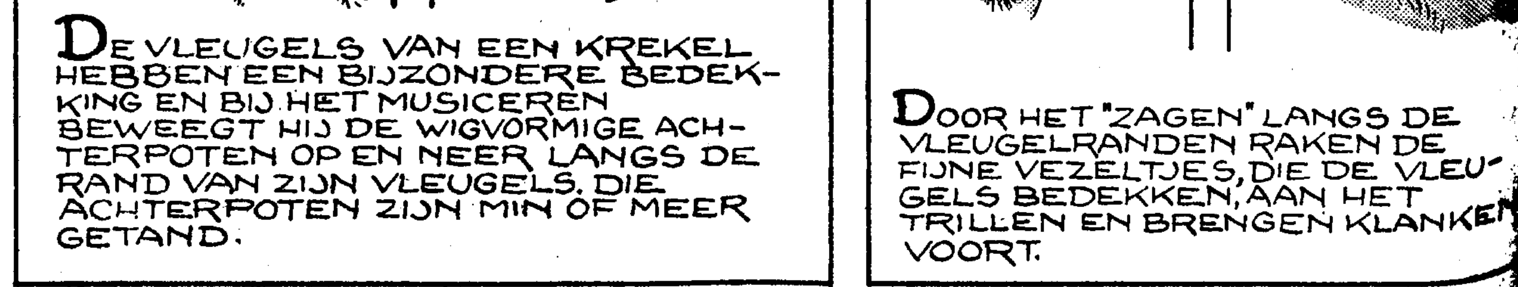
„Dat is nog zo gek niet!" vond moeder ook en samen met vader werd de tafel verplaatst. Maar toen kwam Olga thuis:

„Hebt U de tafel daar neer gezet? Dat staat nou niks. Moet je zien wat een lege ruimte in het midden van de kamer!"

(Wordt vervolgd)

Voorlopig nog geen hoofd van Welvaartszorg

Oranjestad. - Voor de functie van hoofd van de Dienst voor Welvaartszorg zouden 15 sollicitaties zijn binnengekomen. Een voorlopige keuze is wel reeds gemaakt, doch met de benoeming zou men nog enige tijd wachten, daar eerst nog andere plannen, z.a. die van het project van watervoorziening, dienen te worden uitgewerkt. Zou men reeds nu overgaan tot de benoeming, dan zou er voor de functionaris nog niet voldoende werk zijn, reden waarom men de benoeming nog enige tijd wil aanhouden. De gevolmachtigd minister, de heer W. Lampe, heeft in Nederland reeds gesproken met degene, op wie de keuze is gevallen uit de 15 sollicitanten.

Momenteel wordt de grootste aandacht besteed aan de uitbreiding van de watervoorzieningsdienst, onderhandelingen met Singmaster en alles wat met het grote project te maken heeft. De Eilandsraad zal een volledig overzicht worden gegeven over het plan, waarvoor het B.C. tevoren fiat heeft gevraagd om tot de uitvoering over te kunnen gaan. Het ligt dan ook in de bedoeling van het B.C. het publiek hieromtrent voor te lichten, zodat men weet dat geen belastinggelden zullen worden gebruikt. In verband met besprekingen welke met Singmaster in Engeland en met de Gasmaatschappij te Rotterdam gevoerd moeten worden zal vermoedelijk de heer Oscar Henriquez, tot wiens afdeling dit behoort, zich naar Europa begeven. Het is niet uitgesloten, dat een tweede persoon met de heer Henriquez mee zal gaan. (Van andere zijde hoorden wij, dat vermoedelijk de Gezaghebber, de heer mr L. C. Kwartsz, mee zou gaan. Red.).

RCA verslaat Dakota

Oranjestad. — De gisteravond in het Wilhelmina Stadion gespeelde voetbalwedstrijd tussen RCA en Dakota trok flinke belangstelling. Bij de rust was de stand 2-2, doch na de rust kwam RCA sterk opzetten en bracht de stand op 6-2. Hiermede is RCA in de competitie Aruba Jrs. 1 punt vooruit gelopen. Het hangt nu van Aruba Jrs. af hoe de wedstrijd tegen Trappers zal verlopen.

Het papier depot

Oranjestad. - Enige tijd geleden waren er twee Amerikaanse papierfabrikanten op ons eiland, die vergunning hadden gevraagd op Aruba een papierdepot op te richten. Zij verlangden echter bepaalde garanties van het bestuur t.a.v. de deviezen. Dit nu kon het bestuur niet geven, althans niet voor een onbepaalde tijd. Derhalve zijn de onderhandelingen op een dood spoor geraakt.

Abelardo Henriquez ten grave gedragen

Oranjestad. - Gistermiddag werd het stoffelijk overschot van de heer Abelardo Henriquez onder grote belangstelling ten grave gedragen. De heer Henriquez is ruim 30 jaar lid geweest van het college van collectanten van de St. Franciscuskerk te Oranjestad. De waardering voor het werk van de overledene was groot. De Z.E. Pastoor Burgemeester begaf zich eerst naar het sterfhuis aan de Schelpstraat, vanwaar hij met de stoet meeliep tot aan de kerk. Na de gebruikelijke plechtigheden ging de pastoor de stoet wederom vooraf tot aan de begraafplaats. Een deputatie van het college van collectanten was eveneens aanwezig bij de begrafenis. Dat de heer Henriquez moge rusten in vrede.

De hotelplannen

Oranjestad. - Ten aanzien van de hotelplannen kon het Bestuurscollege weinig mededelen. Voor zover bekend zouden de vorderingen betreffende de financiering een gunstig verloop hebben. De handel op ons eiland zou in ieder geval in de gelegenheid worden gesteld financieel deel te nemen. Hoewel in de Caracas Daily Journal had gestaan, dat het Arubaanse Eilandsbestuur voor 40 procent zou deelnemen in de financiering van een touristenhotel, was het B.C. de mening toegedaan, dat dit geheel afhanklijk zou zijn van de financiële deelname van andere instanties. Zou deze voldoende zijn, dan zou in dat geval financiële deelname van het Eilandgebied geheel achterwege kunnen blijven.

Bestuursvergadering

Oranjestad. — Donderdagavond a.s. zal er een bestuursvergadering worden gehouden van de Oranje Vereniging. Naar wij van betrouwbare zijde vernamen zou reeds tenminste een bestuurslid zijn ontslag hebben ingediend, doch mogelijk zouden er meerdere volgen.

Boden ontvingen uniform

Oranjestad. — De boden van het Bestuurskantoor hebben een eenvoudig uniform gekregen, bestaande uit een grijze broek, met een wit overhemd en een zwarte das.

Kleine kinderen worden groot

Oranjestad. - In de advertentie voor de opvoering van dit blijspel door de Amateur Toneelgroep Aruba op 24 en 25 februari a.s. werd opgegeven, dat de voorstelling om 20.30 uur begint. Dit moet zijn 20.15 uur.

Hubentud activo

Oranjestad. - De Stichting Hubentud Activo is geen Bestuursaangelegenheid, hoewel deze stichting subsidie ontvangt. De heer Petrona was echter zo vriendelijk enige inlichtingen te geven, daar hij zitting heeft in het bestuur van deze stichting.

Door de Stichting is een bouwvergunning ingediend bij D.O.W. voor de bouw en de plaatsing van 4 barakken, welke door de Lago werden geschonken. Deze barakken zullen geplaatst worden te Sta. Cruz in de omgeving van de politiewacht. Natuurlijk bestaat de mogelijkheid, dat niet alle 4 barakken in hun oorspronkelijke vorm herbouwd zullen worden, doch dat men er iets anders van zal maken.

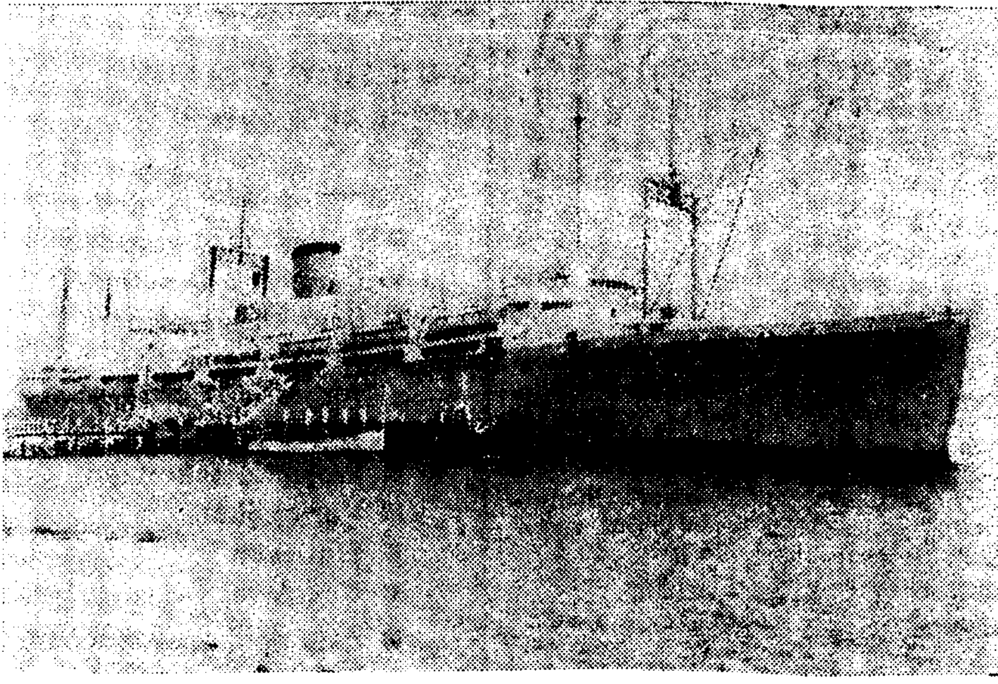
Zoals men weet is het doel van Hubentud Activo, de jongens die de ambachtsschool niet kunnen bezoeken, handenarbeid te leren, zodat zij een betere kans krijgen werk te vinden.

Licht op Paradera

Oranjestad. - Aangezien men met lichtmasten alleen geen electrische stroom kan leveren, werd gevraagd hoe ver men op Paradera gevorderd was met de levering van stroom. De Elmar is daar nog steeds bezig met het plaatsen van lichtmasten, doch binnenkort hoopt men ook de draden aan te brengen, zodat de duisternis ook in dit district spoedig zal zijn opgeheven.

De Kruisvaarders van St. Jan

Oranjestad. - Tijdens de vorige persconferentie met het B.C. was medegedeeld, dat men bezig was met de opstelling van een concept-contract met de Kruisvaarders van St. Jan, ten einde de opvoeding van een deel van de mannelijke jeugd aan hen toe te vertrouwen. Gevraagd of dit contract inmiddels gereed was gekomen, werd geantwoord, dat er momenteel nog besprekingen gaande zijn om te bepalen en te omschrijven wat onder jeugdzorg verstaan dient te worden, kortom, wat de jeugdzorg zal omvatten. Op 18 februari a.s. zal een vergadering gehouden worden en getracht zal worden een en ander vast te stellen.

Het opleidingsschip voor zee-officieren, de „State of Maine", zal van 9 t/m 12 februari met zijn 220 opvarenden een bezoek aan Aruba brengen. Voor het volledige programma, dat de opvarenden van dit opleidingsschip wordt aangeboden, verwijzen wij naar onze editie van morgen.

Programma State of Maine

Oranjestad. — Van de Amerikaanse consul op Aruba, de heer William D. Moreland, ontvingen wij een programma van het bezoek van de State of Maine, omvattende die gegevens, waarvan wij in onze editie van gisteren reeds enkele vermeldden.

Aan boord zou zich een band bevinden, bestaande uit leden van de bemanning, welke mogelijk hier en daar voor de muzikale noot zullen zorgen. Verder is er aan boord een telefoon, welke wordt aangesloten op no. 1405. Door de Commandant van de Mariniers Kazerne op Aruba, zal een liaison officier op de State of Maine worden geplaatst, die op zijn beurt zal worden bijgestaan door enkele Zeeverkenners van ons eiland. Het programma is nog niet volledig, daar nog enkele sportontmoetingen moeten worden geregeld, doch morgen hopen wij het geheel te kunnen publiceren.

Wel staat vast, dat het schip donderdagmorgen om 9.00 uur de haven van Oranjestad zal binnenlopen en zondagmiddag om 16.00 zal vertrekken.

De Sailfishwedstrijden op Palmbeach

Oranjestad. — Berichtten wij in onze editie van maandag reeds, dat de Palm Beach Club op zondag 19 februari met medewerking van de Aruba Yacht Club een sailfishwedstrijd zal organiseren, nader vernamen wij dat dit in verband zou staan met de komst van een tiental financiers van de Venaruba uit Venezuela.

Drie of vier gedeputeerden

Oranjestad. - Het werk van de gedeputeerden wordt er in de laatste tijd niet minder op. Bovendien zou rekening moeten worden gehouden met de mogelijkheid, dat er een gedeputeerde voor enige tijd kan uitvallen door ziekte of andere redenen. In de Eilandsraad werd destijds overeengekomen, dat men zou trachten het aantal gedeputeerden te houden op drie, zolang deze het werk zouden aankunnen. Gevraagd werd of het aantal van drie gedeputeerden thans gehandhaafd zou blijven. De heer Petrona antwoordde hierop, dat op dit moment hierover nog geen mededelingen konden worden gedaan, doch dat wel binnenkort een beslissing zou worden genomen, hetzij betreffende het handhaven van het aantal drie, dan wel dit aantal wederom te brengen op vier.

De parkeerplaats voor de St. Franciscuskerk

Oranjestad. - Er gaat bijna geen persconferentie met het B.C. voorbij, zonder dat gevraagd wordt over een parkeerplaats voor de St. Franciscuskerk. Bij de laatst gehouden conferentie werd medegedeeld, dat er moeilijkheden waren t.a.v. de aankoop van de voor de kerk liggende terreinen, doch dat men zou trachten een ruiltransactie tot stand te brengen. Het schijnt, dat dit thans tot een bevredigende oplossing komt en hopelijk zullen wij bij de volgende besprekingen in de toekomst onze lezers wat gunstiger berichten kunnen geven.

Het bezoek aan Aruba van deelnemers 7e Medisch Congres

Oranjestad. — Het programma van het bezoek van de deelnemers aan het zevende Pan Amerikaanse Medisch Congres aan Aruba van heden zou luiden als volgt:

Aankomst op het Prinses Beatrix-vliegveld om 8.30 uur, waar de leden met hun begeleiders en de commissie van ontvangst in het restaurant de koffie zullen gebruiken. Bij de commissie van ontvangst behoren o.m. gedeputeerde E. Petrona en dr. Bijl als chef van de Geneeskundige Dienst. Tegen 9.30 uur brengt men een bezoek aan het San Pedro Hospitaal, waarna men omstreeks 10.30 uur naar de Lago vertrekt.

Op de Lago zal het Medical Centre een bezoek worden gebracht, de poliklinieken en het hospitaal. Gedurende dit bezoek zal een kort exposé gegeven worden door dr. R. C. Carrell, hoofd van Lago's Medical Department en dr. J. Brouerius van Nidek van de Gouvernements Geneeskundige Dienst over de medische organisatie op ons eiland.

Om 13.00 wordt door de Lago een lunch aangeboden, waaraan behalve de 21 bezoekers uit Curaçao met hun begeleiders, zullen deelnemen dr. Bijl, dr. v. Nidek, dr. Schlachter, de officials van de Lago en zij die bij de organisatie verbonden zijn.

Het vertrek van Lago zou worden gesteld op 14.30 uur voor een bezoek aan de Palm Beach Club. Hier bestaat gelegenheid te zwemmen en door het Eilandbestuur zal een koud buffet worden aangeboden. Om 17.00 uur vertrekt men naar Curaçao.

Oranjestad. — Op de maandelijkse persconferentie met het Bestuurscollege werd de pers wederom in de gelegenheid gesteld vragen te stellen, waarvan dankbaar gebruik werd gemaakt. Op de vraag of er reeds was voorzien in de vacature door de ontslagaanbieding van Dr. G. van Beek als Hoofd van de Geneeskundige Dienst, moest ontkennend worden geantwoord.

Koningin JULIANA leidt Prinses BEATRIX binnen in Raad van State

's-Gravenhage. — H.K.H. prinses Beatrix kreeg na het vervullen van haar achttiende jaar van rechtswege zitting in de Raad van State. Haar moeder is president van dit college. Ook prins Bernhard heeft zitting in de Raad van State, welke voorts 14 leden telt, zomede op het ogenblik twee staatsraden in buitengewone dienst.

Prinses Beatrix woonde zoals bericht, gistermiddag voor de eerste maal een vergadering van de raad bij. In gezelschap van H.M. de koningin en Z.K.H. de Prins der Nederlanden reed zij daartoe per auto van het paleis aan de Lange Voorhout naar het gebouw van de raad op het Binnenhof, waar het koninklijke gezelschap om half vier aankwam en ontvangen werd door de vice-president, jhr mr F. Beelaerts van Blokland, het oudste lid van de raad dr A. A. L. Rutgers en het op één na oudste lid J. Th. Furstner. De koningin nam de presidentszetel in; aan haar rechterzijde nam plaats prins Bernhard en naast hem de prinses. De Koningin opende de buitengewone vergadering met een toespraak.

"Het is mij een vreugde in uw midden te zijn en uw vergadering te kunnen leiden. Dat de aanleiding daartoe gelegen is in het feit, dat onze oudste dochter haar 18 jaren voltooid heeft, stemt mijn man en mij tot dankbaarheid. Nu gij deze leeftijd bereikt hebt, verleent de Grondwet u zitting in de Raad van State. Dit recht — een groot voorrecht — is u gegeven met de bedoeling u te helpen vertrouwd te raken met en inzicht te verkrijgen in de vraagstukken, tot welker oplossing de regering zich geroepen ziet. Talloze onderwerpen, ieder terrein van Rijks- en staatsbestuur beslaande, worden aan zijn oordeel onderworpen. De raad is samengesteld uit persoonlijkheden, waarvan de Kroon een wijs en bezonken oordeel mag verwachten. Zijn adviezen zijn van hoog gehalte en dus van grote waarde voor de wetgeving van Rijk en staat. Ik heet u welkom in deze vergadering uit naam van alle leden en ik meen hiermee hun gevoelens weer te geven. Nadat gij zitting hebt genomen, hoop ik, dat temidden van de beraadslagingen in de Raad van State uw belangstelling in de publieke zaak zal ontluiken, opbloeien en tenslotte vrucht dragen voor uw vermoedelijk toekomstig werk. Ik geef het woord aan prinses Beatrix".

Groot voorrecht

Prinses Beatrix antwoordde: "Dankbaar ben ik, lieve moeder, dat uzelf mij vandaag in dit hoge college hebt willen binnenleiden. De Grondwet verleent mij zitting in de Raad van State. Dat dit een groot vorrecht is, besef ik. Het zal mij gelegenheid geven in de practijk iets te leren begrijpen van het ingewikkeld raderwerk van ons regeringsbestel. Met de uiteenlopende problemen, die het bestuur van Rijk en Staat meebrengen, zal ik mij vertrouwd kunnen maken. Zo zal ik mij kunnen voorbereiden op de taak, die, naar ik hoop en verwacht, voor mij nog ver in de toekomst ligt. Nog zeer lange tijd, leden van de Raad van State, zal ik mij beschouwen als uw leerling. Ik zal, mij bewust van mijn verantwoordelijkheid, trachten een goede leerling te zijn. Ik weet, dat ik op uw hulp en medewerking kan rekenen. Dit geeft mij moed de taak, die voor mij in uw college is weggelegd, in het belang van het land gaarne te aanvaarden".

De vice-president, jhr mr Beelaerts van Blokland, sprak voorts een redevoering uit. De Raad is dankbaar, dat H.M. de koningin haar oudste dochter binnenleidde in het college. Hij wenste prinses Beatrix geluk en zei, dat de leden van de raad altijd bereid zullen zijn haar desgewenst voorlichting te verstrekken.

Prinses Beatrix was gekleed in een koningsblauw deux-pièces met een fluweel kapje en zwarte accessoires. De raad bood haar een zilveren vaas van een modern model, speciaal voor deze gelegenheid gesmeed, aangevuld met oranje-kleurige bloemen.

Na de buitengewone vergadering van de Raad van State begaven H.M. de Koningin, Z.K.H. de Prins der Nederlanden en H.K.H. Prinses Beatrix zich naar het paleis, waar de prinses deputaties ontving van het corps diplomatique, de gemeente 's-Gravenhage en het Nederlandse Padvindstersgilde. Het corps diplomatique bood een gouden poederdoos en een gouden lippenstifthouder aan; de gemeente 's Gravenhage een beeld van brons, voorstellend een veulen, en het Nederlandse Padvindstersgilde een geborduurde zeiljopper, vervaardigd door padvindsters, kabouters en leidsters in verschillende plaatsen in Nederland.

Op de ontvangst van H.K.H. Prinses Beatrix in het paleis aan de Korte Voorhout te 's-Gravenhage boden mejuffrouw Tellegen, Jhr. Roell en de heer van Roessel, de delegatie van het kabinet van H.M. de Koningin, de Prinses een fraaie in leergebonden copie van de Grondwet en van de Wet van de Raad van State aan, alsmede een Chinees beeldje, voorstellende de wijsheid.

Voor het gebouw van de Raad van State tot aan het paleis toe stond een grote juichende menigte. Bij het paleis waren duizenden schoolkinderen opgesteld, die met de andere belangstellenden geestdriftig het Koninklijk Paar begroetten en in koor "Wij willen Holland houden" en andere liederen zongen.

Reed fietser omver

Willemstad. — Op de Schottegatweg N., reed een dumptruck bestuurd door M. tegen een wielrijder genaamd F. De fietser liep een wondje aan zijn lip op. Onoplettendheid is de oorzaak.

V.G.K.S.-hersengymnastiek

VRIJDAGAVOND a.s. komen M.L.D. en K.L.M. tegen elkaar uit

Willemstad. - De hersengymnastiek-competitie, georganiseerd door de V.G.K.S. en de Curom, verheugt zich in een bijzondere belangstelling, niet alleen van de luisteraars op Curacao, doch ook op Aruba en zelfs te Venezuela. Dit blijkt uit ontvangen brieven met commentaar op vragen en antwoorden en mede uit de vele telefoontjes, direct na en soms zelfs tijdens de uitzending. Aan de hand van deze reacties kan dus worden vastgesteld dat er een grote behoefte bestaat aan een regelmatig terugkerend levend programma en bovendien dat de luisteraars intensief medeleven.

In aanmerking genomen, dat er elke week opgaven komen van nieuwe ploegen kan men er verzekerd van zijn, dat dit programma voorlopig niet zal worden afgevoerd en dat de luisteraars dus elke Vrijdagavond een spannend, interessant en vrolijk half uur zal worden gewaarborgd.

De uitslagen van de tot dusverre gespeelde wedstrijden zijn:

H.B.U.—V.G.K.S. I	11—13
Marine Basis—Landsradiodienst	15—11
Eilandsontv. kantoor—Maduro & Curiel's Bank 15—15, na verl.	17—15
Maduro & Sons—D.O.W.	20—15
V.G.K.S. II—v. Wilpen	13—19

De eerste wedstrijd tussen de ploegen van de H.B.U. en de V.G.K.S. I omvatte 20 vragen in totaal; teneinde echter tot een half-uur programma te komen, werd besloten voor de volgende wedstrijden het aantal vragen per team op 15 te stellen. Aangezien voor elk juist antwoord 2 punten worden toegekend, mits tenminste het antwoord wordt gegeven door de persoon aan wie de vraag wordt gesteld, is het hoogst mogelijke aantal te behalen punten 30. Mocht de gevraagde het antwoord schuldig blijven, en een teamgenoot weet wel het juiste antwoord, dan wordt dit met 1 punt beloond. Er kan dus wel worden aangenomen, dat het aantal van 30 punten nimmer zal worden behaald, tenzij er op een goede dag een „keien-ploeg" aantreedt.

De stand met de resultaten in procenten uitgedrukt, luidt:

Maduro Sons	66.7
V.G.K.S.	65
v. Wilpen	63.3
H.B.U.	55
Eilandsontvangerskantoor	50
D.O.W.	50
Marine Basis Parera	50
Maduro & Curiel's Bank	43.9
V.G.K.S. II	43.5
Landsradiodienst	36.7

A.s. vrijdag zullen de ploegen van de Marine Luchtvaart Dienst en de KLM elkaar ontmoeten. Twee hoogvliegers dus, dat belooft wat. De organisatie van deze reeks wedstrijden is in handen gelegd van de heren Rang, Schötteldreier en Tiepen. Wij wensen deze heren veel succes met hun hersengymnastiek-uitzendingen.

Ook Huracan veel te sterk voor (dappere) Chinese Club

Willemstad. - Gisteravond werden weer twee wedstrijden gespeeld van het Aquino-tournooi op het veld van het St. Thomascollege. De eerste ging tussen de Chinese Club en het veel sterkere Huracan, dat absoluut geen moeite had met deze opkomende club. In alle quarters had Huracan de absolute meerderheid met kinkende cijfers en het won dan ook met een score van 127—16. De jongens van de Chinese Club hebben tot het einde toe hun beste beentje voorgezet, doch zij konden onmogelijk veel doen tegenover zulk een groot overwicht. Het was een sportieve wedstrijd, doch een ongelijke.

DRAGONS wint van Aquino

De tweede wedstrijd was tussen Dragons en de watervlugge knapen van Aquino, waarmee men zeker rekening moet houden in de toekomst. De quarters werden allen met eenzelfde techniek gespeeld en er werden dan ook niet gespeeld en er werden dan ook niet veel punten behaald. Er werden aan beide zijden zeer mooie doelpunten gemaakt en de verdedigingen hadden hun handen vol. De eerste en tweede quarter werd gewonnen met respectievelijk 12—9 en 15—6 door Dragons. De derde was voor Aquino, die in deze set op zijn best was, doch de laatste quarter was ook voor Dragons. Vooral de laatste quarter was vol spannende momenten, het werd 18—16 voor Dragons. De eindstand was 57—49. De leiding was in goede handen van de heren Best en Thijsen. De publieke belangstelling voor beide wedstrijden was zeer groot.

Morgenavond zal de finale verspeeld worden tussen Lightning en Huracan, waarbij ook een voorwedstrijd zal zijn van Junioren.

Raad voor de luchtvaart besluit:

Geen tuchtmaatregelen tegen gezagvoerder Viruly

„Gelet op het leed, dat het ongeval hem reeds moeten hebben veroorzaakt"

's-Gravenhage. - Een commissie uit de raad voor de luchtvaart heeft besloten dat geen nader onderzoek zal worden ingesteld naar de oorzaken van het ongeval, dat op 5 september 1954 nabij het vliegveld Shannon in Ierland is overkomen aan het vliegtuig „Triton". In haar overweging merkt de commissie onder meer op, dat een nader onderzoek achterwege dient te blijven, daar voor het opleggen van een maatregel van tucht aan de gezagvoerder in de gegeven omstandigheden een dringende grond niet aanwezig is.

Weliswaar is, zoals door het Ierse hof is vermeld, de gezagvoerder bepaaldelijk door veronachtzaming van de aanwijzingen der instrumenten, in zorgvuldigheid tekort geschoten, doch, gelet op het leed, dat het ongeval de gezagvoerder reeds moet hebben veroorzaakt, en mede gelet op het feit, dat met dit ongeval de langdurige en verdienstelijke loopbaan van de gezagvoerder is afgesloten, lijkt het de commissie verantwoord, dat de raad van de bij de Luchtvaartrampenwet gegeven bevoegdheid om maatregelen van tucht te nemen, te dezen geen gebruik maakt.

De raad geeft vervolgens de leringen, die uit het ongeval kunnen worden getrokken, en geeft een uitvoerig verloop van de vlucht, zoals uit de stukken van het vooronderzoek is gebleken, en beschouwingen hierover.

H. Vader krijgt jeugddorp als verjaarscadeau

Het Centrum voor Jeugdtoerisme van de Italiaanse Katholieke Actie biedt de Paus ter gelegenheid van Zijn tachtigste verjaardag een compleet dorp ten geschenke aan; het zal bestemd worden als vakantieoord voor de jeugd.

Dit dorp, dat te Acerno in de Zuid-Italiaanse provincie Salerno in aanbouw is, en in april gereed komt, is het eerste van een serie soortgelijke centra, die het centrum overal in Italië als vakantieoorden opricht. Het dorp wordt omgeven door 60.000 vierkante meter park en het biedt plaats aan 200 jongelui.

Door goed afleggen van selectietest op E-55 kregen vijf Nederlanders een studiebeurs

Rotterdam. — Voor jongens van 16 tot 25 jaar bestond er op de expositie handel van de E55 de kans om door deelneming aan een selectietest gratis een jaar of zes maanden in Amerika te werken en te studeren, of drie jaar aan een Nederlandse hogeschool, universiteit of MTS.

Ongeveer 1.000 jongelui blijken nu aan deze test meegedaan te hebben. In het paviljoen van de handel op de E55 moesten zij tien vragen op het gebied van de handel beantwoorden. De daarvoor in aanmerking komende candidaten kregen daarna de gelegenheid om thuis in ten hoogste 120 woorden de „tien geboden voor een goed koopman" te formuleren. De zestien candidaten die hierbij opvielen door originaliteit, stijl en woordenkeus — de inzendingen werden ook grafologisch onderzocht — werden psychologisch getest, en vijf jonge mannen zijn tenslotte in aanmerking gekomen voor de genoemde studiemogelijkheden.

P. Los uit Bolnes en A. J. Trotz uit Den Haag, werkstudenten uit Delft, vernamen, dat zij 3 jaar gratis verder mogen studeren. E. H. van Borssum Waalkes uit Baarn, H. J. Kortink uit Enschede en J. H. van Zanten uit den Haag krijgen de kans zich in Amerika verder te gaan bekwamen op het gebied van de handel. Allen op voorwaarde, dat zij zich zullen specialiseren op commercieel, financieel, juridisch, technisch of publiciteits-gebied.

Nijmeegse politie ergert zich aan onschuldig toneelstuk

„Suuske Perdaems", een volksstuk van Vlaamse origine, dat reeds jaren op het repertoire van talrijke amateurtoneelverenigingen en rondreizende gezelschappen prijkt, heeft zich in Nijmegen het misnoegen van de politie op de hals gehaald. De R.-K. Kunstkring „Calderon" in Hatert (gemeente Nijmegen) heeft het stuk onlangs ten tonele gevoerd.

In het stuk komt o.a. een goedmoedige dorpsveldwachter voor, die vriendschappelijke relaties onderhoudt met de meid van de pastoor, uitwelke goede verstandhouding de veldwachter af en toe nog wel eens een hapje of een rokertje toevalt.

Dit nu kan in Nijmegen — waar men er reeds een plaatselijke filmkeuringscommissie op na houdt ter contrôle van de werkzaamheden van de rijks- en katholieke filmkeuring — niet door de beugel.

De tweede opvoering van „Suuske Perdaems", is weliswaar niet ronduit verboden, maar de waarnemend commissaris van politie te Nijmegen heeft geweigerd een vergunning voor deze opvoering af te geven op grond van het feit, dat: „de belachelijke voorstelling van de dorpsveldwachter een aantasting betekent van het prestige van de politie"....

Nijmegen wacht nu op het ogenblik, dat de politie ook Shakespeare's koningsdrama's van het repertoire zal doen schrappen op grond van de overweging, dat zij het koningschap ondermijnen en belachelijk maken. Inmiddels heeft de burgemeester van Nijmegen, die niet van deze politionele beslissing op de hoogte was, de houding van de wnd. commissaris gediskwalificeerd door alsnog toestemming tot de uitvoering te verlenen.

Brits parlementslid wil Nederland tot gemenebest laten toetreden

Het Britse conservatieve parlementslid Patrick Maitland heeft het denkbeeld geopperd om Noorwegen, Nederland, Griekenland en Israël tot het Gemenebest te laten toetreden. In een rede tot de conservatieve vereniging aan de universiteit van Londen zei Maitland, dat „Noorwegen zijn Atlantische belangen binnen het Gemenebest zou zien gewaarborgd". Wat Nederland betreft, was de afgevaardigde van mening, dat dit land, aardig in het patroon van de Gemenebestbelangen in het Caraïbische gebied en het Verre Oosten zou passen.

„Nederlandse emigranten hebben zich overal in het Gemenebest welkom gemaakt en de Nederlandse invloed in Zuid-Afrika is groot", aldus Maitland.

Door een toetreden van Griekenland tot het Gemenebest zou Cyprus niet langer een probleem behoeven te zijn.

Van buiten leren van catechismus in Nederland beperkt

Met goedvinden van het Nederlands Episcopaat zal het memoriseren van de catechismus op de lagere scholen beperkt worden, deelt de bisschoppelijke commissie voor de catechismus mede.

De mededelingen, vervat in het voorwoord II van de catechismus, worden aldus gewijzigd:

„In de zesde en zevende klas moet de officiële catechismus in zijn geheel worden gebruikt. De vragen echter, waarvoor geen klasse-cijfer is geplaatst, worden in de verschillende klassen wel besproken en verklaard, maar behoeven niet letterlijk gememoriseerd te worden. In het zevende leerjaar geldt hetzelfde ook voor de vragen met het klassecijfer 7.

Wordt het zevende leerjaar door de leerlingen op een andere dan de lagere school doorgebracht, dan moet ook daar het verklaren van de catechismus en het memoriseren voor zover boven is voorgeschreven tot de leerstof van dat jaar worden gerekend".

Vervolgens worden de vragen opgesomd, die niet meer van buiten behoeven te worden geleerd, het zijn er 108 in getal.

Omtrent de verdere plannen van de bisschoppelijke commissie en omtrent de adviezen en voorstellen, welke zij aan het Episcopaat zullen doen of hebben gedaan, is niets bekend.

— Oud-president Enrico de Nicola is eenstemmig gekozen tot voorzitter van het Italiaanse Grondwetsgerechtshof.

Gisteren werd petitie voor zaligverklaring van ARIENS aangeboden

Gisteren heeft het Ariënscomité aan de aartsbisschop van Utrecht, mgr. dr. B. J. Alfrink, tijdens een plechtige bijeenkomst in het paleis aan de Maliebaan een petitie aangeboden, waarin dertig katholieke organisaties de aartsbisschop officieel verzoeken het proces tot zaligverklaring van de sociale pionier mgr. Alphons Ariëns aanhangig te maken. De aanbieding geschiedde door prof. dr. L. J. Rogier, voorzitter van het Ariëns-comité, in aanwezigheid o.m. van prof. dr. Gerard Brom, oud-voorzitter, mgr. A. M. Jansen, pastoor van Maarssen, de voorzitters van de katholieke standsorganisaties en enige zusters van Huize St. Josph te Amesfoort, waarin mgr. Ariëns zijn laatste levensjaren sleet. Tevens werd aan mgr. Alfrink, die als oud-kapelaan van Maarssen ook persoonlijk grote belangstelling en sympathie heeft voor deze actie, een lijst met ruim 700 handtekeningen en bijna 100 brieven van Ariëns-vrienden aangeboden, evenals een aantal verklaringen over waarschijnlijke gebedsverhoringen.

Nieuwe type vaccin-Salk in Amerika

Op scholen in Detroit (V.S.) neemt men op het ogenblik proeven met een nieuw type vaccin-Salk. Deze maand hebben 900 leerlingen injecties met het anti-kinderverlammingsserum gekregen. Later zullen zij er nog twee krijgen. Het resultaat van de proeven zal pas over zes maanden bekend zijn.

In het nieuwe vaccin heeft men de virussen of bacteriën gedood door ultraviolette stralen in plaats van formaldehyd of merthiolaat.

2.550 meter lange startbaan gereed

Schiphol in de hoogste internat. ICAO-klasse

Op de luchthaven Schiphol (bij Amsterdam) kwam de verlenging van een der startbanen tot een lengte van 2550 meter gereed. Daardoor komt Schiphol in de hoogste internationale ICAO-klasse A.1.

De baan werd voorzien van de modernste hulpmiddelen voor het landen met radar en door middel van vliegtuiginstrumenten.

Schiphol beschikt thans over twee banen, waarop door middel van vliegtuiginstrumenten kan worden geland.

18 maal sneller dan het geluid!

New York. — Het tijdschrift "Parade" schrijft, dat zes grote Amerikaanse vliegtuigfabrieken een plan financieren voor de bouw van een vliegtuig met raketaandrijving, dat een snelheid van 18 maal die van het geluid kan bereiken.

De in Duitsland geboren dr Walter Dornberger, de vroegere generaal die aan het hoofd stond van het Duitse plan voor de V-1 en V-2 in de laatste wereldoorlog, zou de leiding hebben. Volgens "Parade" gelooft hij, dat het vliegtuig over 10 of 15 jaar als verkeersvliegtuig in de lucht zal zijn.

"De regering, denkend aan de mogelijkheid van troepen- en bommenvervoer, speelt een actieve rol bij dit bouwplan, dat uiteraard geheim is", aldus het tijdschrift.

Het raketvliegtoig zou op een hoogte van 100 km vliegen, na te zijn losgelaten door een moedervliegtuig.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM: ...

5.00 p.m. Pa nos muchanan. 5.15 Aperitief. 5.45 Zuid-Amerikaanse gramophoonplaten. 6.00 Boletin di noticia. 6.10 Nieuws van de eilandelijke leeszaal. 6.30 Nieuwsbulletin. 6.45 En nu.. vertelt tante Aukje. 7.00 Curom's Juke-Box. 7.30 Wat de handel biedt. 8.30 Echo's uit Mexico. 9.00 S.E.L. Maduro & Sons. 9.30 Prelude door Helmuth Zacharias. 9.45 Het wekelijks hoorspel. 10.15 Nocturne door Florian Zabach. 10.25 Nieuws in het kort. 10.30 Sluiting.

RADIO HOYER

16.30 Merengues en Cha-cha-chá. 17.00 Tea at five. 17.30 A.P. nieuws in het Ned. 17.40 Met Duitse musici. 18.15 Nanzi verhaal. 18.30 Woensdagavond concert. 19.00 Sportnieuws. 19.30 Hoorspel „Un Amor Frente al destino". 19.45 Met de jarigen in de lucht. 20.30 Hoorspel „Frente al pecado de ayer". 20.45 Gevarieerde muziek. 21.00 Programma Rey de Copas. 22.00 Sluiting.

CARIBE

5.00 p.m. Complaciendo Peticiones. 5.50 Noticias — Spanish. 6.00 Serenade. 6.30 Dutch program. 6.50 Er was eens.... 7.00 Avond Concert. Symphony No. 67 in f major, by Haydn. The Vienna Symphony Orchestra. 7.30 Fiesta Musical. 8.30 Dramatic play. "THE FALL OF THE HOUSE OF USHER". 9.00 News Bulletin — English. 9.10 Music of the Masters. Concerto in D Major for Violin and Orchestra, Op. 77. The Pittsburgh Symphony Orchestra. 9.45 Platter Parade. 10.30 Prelude to Slumber. 11.00 Closing.

RADIO KELKBOOM

5.30 p.m. Opening. 6.15 Cumpleaños feliz. 6.30 Dinnermuziek. 7.00 Noticias. 7.15 Musica. 7.45 Nieuwsberichten. 8.00 Musica. 8.15 Frente al Pecado de Ayer. 8.30 Musica. 8.45 Smakelijk Eten Programma. 9.30 Muziek. 10.00 Fin di transmission.

VOZ DI ARUBA

16.00 Opening. 16.05 Programma-overzicht. 16.10 Verzoekplaten. 17.00 Kinderuurtje (Pap.) 18.30 Prijsvraag over de telefoon. 19.00 Hollandse plaatjes. 19.15 Nieuws (Ned.) 19.30 Eng. en Amerik. muziek. 20.00 Nieuws (Engels). 20.15 Verzoekplaten (Pap.) 21.00 Het Spaanse lied. 21.30 "Hora Azul". 22.00 Klassieke muziek. 22.30 Sluiting.

AVROS: ....

17.00 Voor de jarigen van vandaag. 17.30 Muzikaal intermezzo. 17.45 U vraagt, de Avros draait. 18.15 Berichten en muziek. 19.00 Linda's Eerste Liefde. 19.45 Een Album van populaire melodieën. 20.00 „Aetherstem", 20.45 Nieuwsberichten. 21.30 Woensdagavond concert 22.50 Nieuwsberichten. 23.00 Sluiting.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 07.00 — 23.30 tel. 2307.
B. J. Lubbers 23.30 — 07.00 tel. 4213.
.. .... B. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
8 febr. 12 uur t/m zaterdag 12.00 u.
C. L. H. Jonckheer, Hoogstraat 32, W'stad tel: 24060.
B. g. g. nad inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
M. Blaisier tel. 4325.

C.S.M.

Rederij:
G. de Rooy tel. 2076.

Scheepsagentschap:
07.30 — 12.00, 13.00 — 18.00, 19.00 — 23.00 kantoor tel. 2458/2551.
08.00 — 08.00 E. van der Werf tel. 3101.

Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276/2098; van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel. 2898.

THEATER ASIENTO
Filmliga: "Bienvenido Mr. Marshall".

ERIC DE NOORMAN: Gunnar de gevreesde

16-29. — Tegelijk springen Halfra en Eric overeind en breken door het struikgewas. "Waar kwam het geluid vandaan?" hijgt Halfra verwoed en wil Eric voorbijrennen. Maar deze houdt hem terug. "Voorzichtig," sist hij, "Het kan een valstrik zijn."

Hij trekt zijn zwaard en sluipt behoedzaam voort. Het geroep herhaalt zich niet meer, alleen de hoefslag van zich snel verwijderende paarden dringt gedempt tot hen door. "Zo snel mogelijk spoeden zij zich verder en dan staat de Noorman eensklaps met 'n schok stil. Zwijgend wijst hij naar een paar liggende gestalten tussen de bomen. Vaster omklemt Eric het zwaard, als hij geruisloos op de stille gedaanten toesluipt.

"Het zijn de twee krijgsknechten waar Gnuba mee uitgereden is," hijgt Halfra verbouwereerd. Eric antwoordt niet. Snel treedt hij naderbij als een van hen kreunend bijkomt en doezelig overeind gaat zitten. "Wat is er gebeurd?" vraagt Eric. "Gebeurd?" herhaalt de man, die kennelijk moeite heeft zijn gedachten te verzamelen. "Nu?" dringt Eric aan.

De krijger staart wazig voor zich uit, moeizaam zwerft zijn blik in de richting van de spreker en dan sperren zijn ogen zich wijd open. "Gij?" kreunt hij ontzet. "Wat...... hoe?......"

"Spreek op man, wat is er gebeurd?" bijt Eric hem ongeduldig toe.

"Heer Gnuba was het bos ingelopen," hakkelt de man, h...... hij meende iets te horen. Toen riephij mijn naam en ik ging naar hem toe...... en...... hij gluurt wantrouwig van Eric naar Halfra als hij vervolgt: Toen kreeg ik een klap op mijn hoofd...... en ik", vult de tweede krijger die inmiddels is bijgekomen lodderig aan: „Ik was ook net het bos ingelopen, omdat ik heer Gnuba hoorde roepen."

Hij tast beteuterd naar de zwellende bult op zijn achterhoofd.

"Hoeveel aanvallers waren er, krijgsman?" vraagt Halfra vaderlijk.

"Ik weet het niet, we hebben niemand gezien. Maar we hadden drie paarden en die zijn alle drie weg." Eric kijkt nadenkend voor zich uit. "Eigenaardig," mompelt hij. "Het lijkt er veel op, dat Gnuba ontvoerd is. Maar door wie?"

Halfra's ogen lichten op. "Dat vreemde knaapje?" prevelt hij met een listig knipoogje, "die eh...... ahem eh......"

"Gunnar?" vult Eric weifelend aan. De beide krijgsknechten staren begrijpend van de een naar de ander; even is het stil en in die stilte dringt eensklaps het geluid van naderende voetstappen op het bospad tot hen door. Snel veert Eric overeind en de anderen een teken gevende te wachten glijdt hij als een schim tussen de stammen door. Zwijgend staart hij 'n ogenblik naar de haveloze gestalte, die hem op amper tien meter afstand voorbijgaat. Dan glipt hij met een katachtige soepelheid achter de man aan.